

Praha: 16.02.2024
Číslo jednací: 025756/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_002119/2024/KUSK/3
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trv. pobyt [REDAKCE], v zastoupení na základě plné moci ze dne 29.11.2023 [REDAKCE] proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram, Dopravní úřad, čj.: MeUPB 124653/2023/Nep ze dne 05.12.2023 v řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **a rozhodl** takto:

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDAKCE] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Příbram, Dopravní úřad, čj.: MeUPB 124653/2023/Nep ze dne 05.12.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Městský úřad Příbram, Dopravní úřad (dále jen správní orgán I. stupně), rozhodnutím čj.: MeUPB 124653/2023/Nep ze dne 05.12.2023 (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trv. pobyt [REDAKCE] (dále jen obviněný), z úmyslného spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 23.04.2023 v 16:20 hodin v obci Dubenec u objektu čp. 21 řídil motorové vozidlo tovární značky Volkswagen,

registrační 5SB 8574, kdy při silniční kontrole se odmítl podrobit na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, než alkoholem.

Za výše uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně obviněnému v souladu § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., správní trest pokuty ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, kdy do zákazu činnosti je započítána doba zdržení řidičského průkazu, tj. ode dne 23.04.2023. Dále správní orgán I. stupně uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení bylo doručeno prostřednictvím datové schránky, ID: [REDACTED] (dále jen zmocněnec), který v zákonné lhůtě podal odvolání. Zmocněnec v podaném odvolání namítl, že rozhodnutí je napadáno v celém rozsahu, kdy dále uvedl skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu a v závěru svého podání shrnul své námítky do bodů, ve kterým napadl:

- 1) výrok rozhodnutí, ve kterém je nedostatečně uveden popis skutku tak, aby jej nebylo možné zaměnit za jiný,
- 2) obviněný popírá, že by se dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu,
- 3) obviněný byl nezákonně a bezdůvodně vyzván k orientačnímu lékařskému vyšetření na jiné návykové látky, aniž by jevil jakékoli známky ovlivnění, kdy podezření má být získáno z chování a vystupování kontrolované osoby a nikoli ze skutečností v informačních systémech Policie ČR, Ministerstva vnitra či Ministerstva dopravy, kdy obviněný tímto navrhuje vyloučení tohoto důkazu,
- 4) obviněný nebyl policistou zákonně, srozumitelně řádně a zcela jednoznačně vyzván k odbornému lékařskému vyšetření, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, aly byl až ke konci při sepisování oznámení neformálně dotázán o odběr krve,
- 5) ústní jednání s výsledkem svědků neproběhlo procesně naprosto „korektně“ v souladu se zákonem a judikaturou, přičemž poukázal, že není prokázáno, kterým policistu a kdy měl být obviněný údajně vyzván,
- 6) výpovědi policistů, které byly jednoznačně automaticky správním orgánem I. stupně favorizovány před výpovědí ostatních svědků,

- 7) ústní jednání a dokazování včetně dokazování přehráním videozáznamu neproběhlo v souladu se zákonem a judikaturou, kdy správní orgán I. stupně neumožnil obviněnému (zmocněnci) v rámci ústního jednání adekvátně procesně reagovat,
- 8) postup správního orgánu I. stupně nebyl v souladu se zásadou in dubio pro reo a byl porušen princip legitimního očekávání,
- 9) nenaplnění materiální stránky přestupku,
- 10) nepřiměřenost správního trestu, kdy v odůvodnění nebyla přezkoumatelně prokázána citovaná forma zavinění, výše správního trestu a délka správní orgán I. stupně je správního trestu zákazu činnosti,
- 11) správní orgán I. stupně (oprávněná úřední osoba) je vzhledem k výše uvedenému vůči obviněnému zjevně podjatá, kdy zmocněnec uvedl, v čem podjatost spatřuje,

Vzhledem k námitkám zmocněnec považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, nezákonné a navrhl, aby bylo rozhodnutí zrušeno a řízení bylo zastaveno.

Zmocněnec zaslal doplnění odvolání ke Krajskému úřadu Středočeského kraje, ve kterém uvedl, že obdobné námitky jako u podání podané u správního orgánu I. stupně a též byly shrnuty do několika odvolacích námitek, navíc doložil funkční příslušnost oprávněné úřední osoby.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu přezkoumal spisovou dokumentaci zn.: DÚ/616/44361/2023/Nep v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícímu závěru.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb. v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní

čin, který je v zákoně za přešupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb. pak v § 125c odst. 1 písm. d) za přešupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna alkoholem. Zákonodárce zde tedy jako přešupek označil protiprávní jednání spočívající v odmítnutí takového vyšetření. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupný na www.nssoud.cz), k materiálnímu znaku přešupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., zároveň je zde stanoveno v § 4 písm. b), že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, z čehož vyplývá, že účastník provozu je se zákonem seznámen, neboť jeho znalost se projevuje i při závěrečné zkoušce v autošколе.

Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak přešupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, kdy se odvolací správní orgán ztotožňuje se správním orgánem I. stupně, který jej vyhodnotil jako úmysl nepřímý.

K problematice naplnění materiální stránky přešupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal řádně již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přešupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností. Z oznámení přešupku Policií ČR je bez jakýchkoliv pochybností patrné, že obviněný řídil předmětné vozidlo.

Odvolací správní orgán k uloženému správnímu trestu (pokuty a zákazu činnosti) uvádí, že tyto byly uloženy na základě řádně zjištěného skutkového stavu, kdy trest byl uložen na samotné spodní hranici zákonného rozpětí, což přiléhá i k danému případu. Správní orgán I. stupně výši trestu odůvodnil již ve svém rozhodnutí, kdy odvolací správní orgán s jeho závěrem souhlasí. Odvolací správní orgán má za to, že obviněný, a to vzhledem k osobě pachatele, tj. evidenční kartě řidiče, jednal přinejmenším v nepřímém úmyslu, neboť věděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej

poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Dále je nutno podotknout, že obviněný byl též poučen o následcích svého jednání, kdy věděl, co jej čeká v případě, že odmítne.

Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Volkswagen, registrační značky [REDACTED] zastaven Policií ČR, v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu („běžná silniční kontrola“), kdy byl na základě předložených dokladů ([REDACTED]) na místě ztotožněn. Obviněný se na místě podrobil dechové zkoušce s negativním výsledkem, během které bylo v rámci tzv. lustrace, a díky ní vzhledem k osobě pachatele, následně nabyli policisté podezření, že obviněný by mohl být pod vlivem jiných návykových látek. Proto byl obviněný policistou pprap. Šmídem vyzván k podrobení se orientačnímu testu na přítomnost návykových látek slovy, a to v čase 02:38 videozáznamu č. 2: „...pane řidiči teda v souvislosti silničního zákona Vás teda vyzývám k podrobení se testu na jiné návykové látky, test by byl ze slin...“ a dále byl obviněný poučen o následcích. Přičemž obviněný tento test odmítl a v průběhu silniční kontroly řešil nezákonnost silniční kontroly jako takové.

V rámci dokazování před správním orgánem I. stupně vyšlo najevo, že výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření dělal policista pprap. [REDACTED] a to v době kdy bylo sepisováno oznámení o přestupku, kdy v průběhu tohoto sepisování byla výzva učiněna, což dokladují výpovědi zasahujících policistů, které nejsou ve vzájemném rozporu. K tomuto pak odvolací správní orgán uvádí, že zasahující policisté jsou považovány za nestranné svědky, neprokáže-li se opak, neboť policisté jsou úředními osobami a nemají za normálních okolností na výsledku přestupkového řízení zájem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.01.2017 č.j.: 4 As 216/2016-34, dostupné na www.nssoud.cz). Předmětná výzva k odbornému lékařskému vyšetření není zaznamenána na videozáznamu, neboť jak uvedl policista pprap. [REDACTED]: „Je pravda, že jsem částečně šetřil baterku a záznam vypínal, neboť kontrola byla dlouhá. Když nás pak označoval za sekurity, nahrával jsem to.“ Přičemž učinění výzvy je podloženo právě svědeckých výpovědí obou zasahujících policistů.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že z videozáznamu č. 3 v čase 05:06 je vyplývá, že byl obviněný poučen, že bude vyzván k lékařskému vyšetření, což též odmítl. Dále v téže videozáznamu v čase 05:15 se již opakovaně jen pro formu policista pprap. [REDACTED] dotazuje obviněného, zda požaduje odběr krve (též srov. videozáznam č. 1 v čase 04:56 a 05:05). Odvolací správní orgán dále k provedenému výslechy svědků navržených zmocněncem uvádí, že jsou jak pan [REDACTED] i paní [REDACTED] i odvolacího správního orgánu shodně se správním orgánem I. stupně považováni za nedůvěryhodné svědky, neboť z jejich výpovědí vyplynulo, že ještě před jejich výslechem byli seznámeni se spisovým materiálem,

a to buď s jeho částí, popř. s videozáznamem. K námitce favorizování určitých svědeckých výpovědí odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně žádnou ze svědeckých výpovědí nepovyšoval, neboť jak již bylo sděleno, věrohodnost svědků navržených zmocněncem byla snížena, a to na základě jejich ovlivnění ještě před samotným výsledkem, neboť jím bylo zjištěno, že již jejich čestná prohlášení byla sepsána na základě skutečností vyplývajících ze spisového materiálu ve věci vedeném správním řízením s obviněným.

Vzhledem k výše uvedenému lze učinit závěr, že jednotlivé skutečnosti tvoří ucelený řetězec, který prokazuje, že výzvy ze strany Policie ČR byly učiněny a lze mít za spolehlivě prokázané, že obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se tak svým jednáním dopustil. Skutkový stav věci je dostatečně prokázaný na základě důkazů zjištěných policií a provedených správním orgánem I. stupně, přičemž napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Odvolací správní orgán má shodně se správním orgánem I. stupně, že důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý.

Odvolací správní orgán dále k prokázání protiprávního jednání obviněného odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13.07.2023 č.j.: 52 A 2/2023-27 (dostupné na www.nssoud.cz), který judikoval:

„20. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je nutné splnit následující podmínky: Fyzická osoba se 1) účastnila provozu na pozemní komunikaci, 2) byla řádně vyzvána k absolvování odborného lékařského vyšetření, a to 3) osobou oprávněnou k učinění takové výzvy, přičemž musí jít 4) o opodstatněnou výzvu. Posledním nezbytným předpokladem je, že se 5) fyzická osoba odmítne lékařskému vyšetření podrobit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016 - 36). Je povinností správního orgánu, aby se naplněním uvedených podmínek zabýval, jakkoli nejsou ze strany přestupce činěny spornými. Jedná se totiž o základní skutkové okolnosti, na jejichž podkladě je možné o spáchání tohoto přestupku rozhodnout, a vice versa, tedy bez jejichž naplnění tak učinit nelze. Nutno poznamenat, že se jedná o ohrožovací typ přestupku, kdy odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl chráněný veřejný zájem (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích) pouze ohrozit.

21. Žalobce učinil sporným naplnění druhé z uvedených podmínek, tj. učinění řádné výzvy solvování odborného lékařského vyšetření ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví.

22. Úřední výzva bývá vyslovena nebo projevena při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být učiněna v souvislosti s tímto výkonem. Je charakteristická svojí neformálností a fakticitou,

podstatným je proto obsah, nikoli forma takové výzvy. Žádný právní předpis neobsahuje přesný popis toho, jak by měla být dotčená výzva ze strany úřední osoby formulována (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017 - 26). Za podstatnou lze proto považovat skutečnost, že policista řidiče vyzve k podrobení se příslušnému vyšetření zřetelným a kvalifikovaným způsobem, tedy v souladu se zákonem.

23. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016 - 30). Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51 až § 56 správního řádu. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009 - 77) ...

28. Správní orgán rovněž vyslechl zasahující policisty. Ačkoliv si policisté na konkrétní silniční kontrolu nepamatují, odkázali na úřední záznam a shodně popsali, jak standardně provádí silniční kontrolu. Jejich popis standardní silniční kontroly se shoduje se silniční kontrolou žalobce zaznamenanou v úředním záznamu. Lze tedy dovodit, že pokud si policisté s odstupem času nepamatují žádné zvláštnosti této konkrétní silniční kontroly, jednalo se o zcela standardní kontrolu, která probíhala tak, jak policisté ve výpovědi popsali. Žalobce přitom v odporu, odvolání ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly, že daná silniční kontrola proběhla standardním způsobem. Skutečnost, že není zřejmé, který z policistů vyzval žalobce k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, není

pro posouzení věci rozhodná. Zásadní je, že jej vyzval policista při výkonu pravomoci úřední osoby.

29. Žalobce dále namítl, že svědek Pauzr do věci vnesl pochybnosti uvedením, že poučují řidiče o možnosti odmítnout lékařské vyšetření. Žalobce však toto vytrhává z kontextu. Svědek Pauzr při popisu standardní silniční kontroly uvedl, že „když krev [kontrolovaná osoba] odmítne, je [kontrolovaná osoba] poučena o následcích odmítnutí“. Poté na dotaz zástupce žalobce „poučujete řidiče o možnosti odmítnutí lékařského vyšetření“ uvedl, že „určitě“. Z kontextu celé svědecké výpovědi tedy vyplývá, že pokud (při standardní silniční kontrole) řidič vyšetření odmítne (jinými slovy „využije možnosti odmítnout“ lékařské vyšetření, neboť jej policista logicky nemůže fyzicky přinutit splnit tuto povinnost), činí tak s vidinou negativních důsledků, o čemž je řidič vždy poučen. Jak již soud uvedl, i na formuláři oznámení o přestupku je řidič poučen o tom, že má zákonnou povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření, jejíž porušení bude mít za následek vznik přestupkové odpovědnosti. Nadto lze konstatovat, že je ostatně povinností žalobce jakožto řidiče znát předpisy upravující jeho povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, z nichž povinnost podrobit se na výzvu policisty vyšetření na přítomnost alkoholu či jiných omamných látek a sankce vyplývající z odmítnutí takové výzvy vyplývají zcela jednoznačně (soud má navíc za to, že tyto znalosti jsou i součástí obecného laického právního vědomí). V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016- 39, Nejvyšší správní soud vyslovil souhlas se závěrem, že: „řízení auta je v dnešní době natolik běžnou a často nezbytnou činností, že i osobám podprůměrného rozumu má být dostupné, splňují-li podmínky podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jsou-li dostatečně tělesně a duševně způsobilé k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládají řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích.“

V daném případě shodně zasahující policisté v rámci nařízeného ústní jednání uvedli skutečnosti konkretizující danou silniční kontrolu, tedy nejde zaměnit s jiným jednáním, neboť uvedli konkrétně a shodně skutečnosti, dokládající provedení výzvy k odbornému lékařskému vyšetření.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k výroku rozhodnutí, který splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Dále odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán je

nucen opakovaně konstatovat, že správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, respektive při vyhotovení rozhodnutí naplnil zcela dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

K námitce nezákonného a bezdůvodného vyzvání k podrobení se vyšetření na jiné návykové látky odvolací správní orgán uvádí, že jak již bylo shora uvedeno, v rámci tzv. lustrace bylo zasahujícími policisty zjištěno, že již v minulosti byl obviněný řešen v souvislosti s jinými návykovými látkami, proto nabyli podezření, že by obviněný mohl být pod vlivem návykové látky. Na to konto byl obviněný dotázán na užití jiných návykových látek, přičemž se obviněný přiznal k užívání CBD a marihuany, kdy na základě tohoto sdělení byl následně policistou vyzván k podrobení se orientačnímu testu na přítomnost jiné návykové látky, což dokladuje videozáznam č. 2. Nelze souhlasit se zmocněncem, že by podezření mělo být získáno pouze z informačních systémů.

Odvolací správní orgán k námitce průběhu ústního jednání uvádí, že dle protokolu o ústním jednání lze průběh ústního jednání zcela seznat a nebylo shledáno, že by probíhalo nestandardně. Co se týče určení, kterým policistou měla být výzva učiněna a kdy, odvolací správní orgán, že tyto skutečnosti jsou shora popsány, kdy tedy opakovaně uvádí, že výzva k orientačnímu vyšetření byla učiněna pprap. Šmídem a k odbornému lékařskému vyšetření pprap. Jankovským.

Odvolací správní orgán k námitce zmocněnce týkající se neumožnění adekvátní reakce na ústním jednání uvádí, že v rámci ústního jednání konaného dne 02.06.2023 byla dána možnost vyjádřit se k podkladům, kdy substitut zmocněnce uvedl, že se odkazuje na písemná vyjádření zaslána již správnímu orgánu I. stupně, přičemž dále byla poskytnuta na žádost lhůta k vyjádření do dne 09.06.2023, čehož bylo ze strany zmocněnce využito. Při ústním jednání konaného dne 24.10.2023 byla obviněnému i substitutovi dána možnost vyjádřit se, kterou využil a navrhl provést výslech jím navržených svědků. Dne 28.11.2023 proběhlo další ústní jednání, v rámci, kterého byla opětovně dána možnost substitutovi možnost vyjádřit se, kdy požádal o lhůtu, přičemž ta mu byla stanovena do dne 01.12.2023. Je nutné podotknout, že v rámci všech ústních jednání byly zhlédnuty videozáznamy a zmocněnec vždy dostal lhůtu k vyjádření se k podkladům, a to včetně videozáznamů, které byly spolu se spisovým materiálem pořízeny v kopii paní Kašparovou již dne 18.05.2023, dále byla nahlédnout dne 19.10.2023 a dne 20.11.2023.

K otázce předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů je nutno uvést, že v § 2 odst. 4 správního řádu je uvedeno, že správní orgán dbá, aby při skutkově shodných nebo obdobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Odvolací správní orgán se odkazuje na rozsudek

Nejvyššího soudu ze dne 11.01.2018, č.j.: 22 A 156/2016-31 (dostupný na www.nssoud.cz), který judikoval: „K zásadě předvídatelnosti správního rozhodování a s tím spojené zásadě legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 zákona číslo 500/2004 Sb., v platném znění je třeba uvést, že tyto zásady nemohou být chápány tak, že správní orgány musí ve skutkově obdobných věcech rozhodnout bezvýjimečně vždy tak, jak rozhodly v obdobném případě jiné správní orgány v minulosti. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 07. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 –132, publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS). Podle § 12 odst. 1 až 3 s.ř.s. je jedním z úkolů Nejvyššího správního soudu zajišťovat jednotu a zákonnost rozhodování, a to jak správních soudů, tak správních orgánů. Je zcela logické, že správní orgány a správní soudy přizpůsobují v rozhodovací praxi své dosavadní nesprávné postupy jeho rozhodnutím, stanoviskům a zásadním usnesením“. Dále pak ke zmocněncem citovaných rozhodnutí jiných správních orgánů odvolací správní orgán uvádí, že jejich odůvodnění je po obsahové a formální stránce silně formalistické (viz. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 05.12.2022 č.j.: 55 A 49/2021 - 41, dostupný na www.nssoud.cz).

Odvolací správní orgán dále k věci uvádí, že dle § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., je věcně příslušný správním orgánem obecní úřad obce s rozšířenou působností. Místně příslušný dle § 62 odst. 1 téhož zákona je pak ten příslušný orgán, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán. Zákonodárce jasně stanovil, že tyto podmínky musí být splněny kumulativně, což je v případě správního orgánu I. stupně bylo splněno. Odvolací správní orgán konstatuje, že orgány státní správy jsou zřizovány na základě ústavních zákonů a dalších právních předpisů, kdy při výkonu působí jako správní orgány, kdy v daném případě se jedná o výkon státní správy v přenesené působnosti. Jak již bylo konstatováno, k projednávání jsou příslušné správní orgány, tedy správní orgán I. stupně, kdy tento musí být věcně a místně příslušný. Co se týče funkční příslušnosti v rámci správního orgánu, ta je otázkou jeho vnitřního uspořádání, která nemá vliv na zákonnost správních aktů (rozhodnutí).

Odvolací správní orgán pro úplnost uvádí, že důvod uplatněné námitky podjatosti nesvědčí důvodům, pro které je nutno vyloučit oprávněnou úřední osobu Ing. Nepora z projednávání a rozhodování věci ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, jelikož v námitce nejsou uvedeny žádné okolnosti svědčící pro důvodný předpoklad, že úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Nutno pro úplnost k obsahu podané námítky uvést, že dle § 14 odst. 2 správního řádu *úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku*. Tato dikce byla doplněna novelizací správního řádu zákonem č. 176/2018 Sb.

Odvolací správní orgán dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.08.2023 č.j.: 6 As 52/2023-127, který judikoval:

Východiskem pro výklad pojmu systémové podjatosti jsou i po novele § 14 odst. 2 správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. (tj. ve znění účinném od 1. 11. 2018) závěry rozšířeného senátu vyjádřené v usnesení ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.

Služební, pracovní či jiný obdobný vztah úřední osoby ke státu nebo územnímu samosprávnému celku sám o sobě nezpůsobuje vyloučení této osoby ve věci, v níž má stát či územní samosprávní celek vlastní zájem. Vyvolává však tzv. systémové riziko podjatosti úřední osoby, a je tak signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování pochybností o její nepodjatosti.

Důvodem vyloučení úřední osoby jsou teprve takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že zájem státu či územního samosprávného celku může být v dané věci prosazován právě prostřednictvím vztahu ekonomické závislosti úřední osoby na jejím zaměstnavateli. Novelu § 14 odst. 2 správního řádu je třeba chápat jako posílení důrazu právě na tyto přistupující okolnosti.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k námitce, která byla podána v rámci odvolání, že námitka byla podána zcela obecně, kdy z dikce § 14 odst. 2 a dále z odst. 3 správního řádu vyplývá, že „účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví“, již z této formulace je patrné, že námitka musí mít nějaký reálný podklad, s nímž je spojeno, že se o této skutečnosti účastník řízení dozví, což v daném případě uvedeno nebylo.

Pro úplnost odvolací správní orgán dále uvádí, že důvod uplatněné námitky podjatosti nesevřídčí důvodům, pro které je nutno vyloučit oprávněnou úřední osobu z projednávání a rozhodování věci ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, jelikož v námitce nejsou uvedeny žádné okolnosti svědčící pro důvodný předpoklad, že úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Zmocněnec v podaném odvolání proti napadenému rozhodnutí argumentuje finanční zainteresaností. K výše uvedené argumentaci odvolací správní orgán odkazuje na konstantní judikaturu správních soudů k námitce podjatosti odůvodněné tím, že vybrané pokuty jsou příjmem obecního rozpočtu, viz např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 07.07.2020, č. j.: 10 As 37/2019–40 (body 24. až 27.):

[24] Podle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31. 10. 2018 (nyní je totožné pravidlo obsaženo v § 14 odst. 3), účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (...).

[25] V rozsudku ze dne 10. 10. 2018, čj. 6 As 75/2018-83, NSS dovedl, že postup předpokládaný v § 14 odst. 2 správního řádu musí být dodržen v případě, že vznesená námitka podjatosti splňuje následující podmínky: z její formulace vyplývá, že se jedná o námitku podjatosti úředních osob či osoby; je alespoň rámcově odůvodněná; a její důvody nejsou zjevně nesrozumitelné či nesmyslné

[26] Tyto podmínky stěžovatelčina námitka podjatosti nespĺňovala. Z doplnění odvolání „ve všech řízeních vedených žalovaným“ vyplývá, že „stěžovatelčin zmocněnec zastává názor, že správní orgány prvního stupně jsou podjaté, neboť své úředníky platí za to, aby rozhodovali co nejvíce v neprospěch obviněných (a tedy co nejvíce ve prospěch obecního rozpočtu)“. Zmocněnec dále „z opatrnosti vznesl námitku podjatosti též proti všem zaměstnancům odvolacího orgánu, jakož i proti hejtmanovi kraje“. K tomu navrhoval provést podrobné dokazování.

[27] Námitka podjatosti tak byla vznesena opožděně. Stěžovatelka ani netvrdí, že by se jí důvody podjatosti vyjevily k nějakému konkrétnímu datu. Pro posouzení včasnosti námitky je nerozhodné, po jaké době od doplnění odvolání žalovaný rozhodl. Zejména ji však vůbec nelze hodnotit jako vážně míněnou námitku, neboť je nesmyslná (srov. též bod 18 rozsudku NSS ze dne 14. 6. 2012, čj. 1 As 55/2012-32) a zjevně spekulativního a obstrukčního charakteru (srov. obdobně např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 As 127/2018-50).

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že zavedením negativní právní fikce obsažené v § 14 odst. 2 správního řádu zcela převrací preventivní povahu § 14 správního řádu, totiž zatímco do novely správního řádu platilo, že pro vyloučení postačí důvodná pochybnost o nepodjatosti, aniž by muselo být důkazně postaveno najisto, že vyloučená osoba ve skutečnosti podjatou je, přijatá koncepce presumuje, že z důvodu systémové podjatosti úřední osoba vyloučena není nikdy, ačkoli tato skutečnost může být naopak v realitě postavena najisto. Nově proto je možné podat námitku podjatosti fakticky pouze z důvodu osobní podjatosti konkrétní úřední osoby.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přešupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přešupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přešupku.

Odvolací správní orgán uzavírá, že skutek kladený obviněnému za vinu byl dostatečně prokázán a předmětného přešupku se dopustil. Odvolací správní orgán veškeré námítky zmocněnce považuje za liché, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	19.02.2024 08:58:53
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.

odborná referentka oddělení přešupků a správních agend

Rozdělovník:

- zmocněnec obviněného, ID DS: qzxu6nx
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- spis odvolacího správního orgánu

Praha: 12.03.2024
Číslo jednací: 036528/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_010004/2024/KUSK/5
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307
Značka: OSŽPS/NOV

V zastoupení:

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trv. pobyt [REDAKCE] [REDAKCE] v zastoupení na základě plné moci ze dne 31.05.2023 [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozhodnutí Městského úřadu Neratovice, Odbor správních činností a dopravy, ze dne 18.12.2023 č.j.: MěÚN/104048/2023 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), a **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trv. pobyt [REDAKCE] [REDAKCE] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Neratovice, Odbor správních činností a dopravy, ze dne 18.12.2023 č.j.: MěÚN/104048/2023 **se potvrzuje.**

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Neratovice, Odbor správních činností a dopravy (dále jen správní orgán I. stupně), ze dne 18.12.2023 č.j.: MěÚN/104048/2023 (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trv. pobyt [REDAKCE] (dále jen obviněný), vinného, „že dne 20.4.2023 v 21:48 hodin v obci Neratovice, na ul. Kojetická, na parkovišti u Penny marketu, čp. 1370, řídil motorové vozidlo tov. zn.

Škoda Octavia, registrační značky [REDAKCE] ačkoliv mu byla při silniční kontrole provedenými dechovými zkouškami přístrojem Dräger zjištěna přítomnost alkoholu ve výši 0,27 a 0,25 ‰. Po odečtení toleranční odchylky, je naměřená hodnota alkoholu 0,03 ‰. Poté se v 23:17 hodin obviněný na vlastní žádost podrobil odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, kdy mu rozbořem krve metodou plynové chromatografie a následnou kontrolou Widmarkovou zkouškou byla zjištěna hodnota alkoholu v krvi 0,12 g/kg, tedy, v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu, kdy tímto nedbalostním jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.“

Za spáchání uvedeného přestupku uložil správní orgán I. stupně v souladu s § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 2.500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Dále správní orgán I. stupně uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení bylo řádně doručeno prostřednictvím datové schránky, [REDAKCE] (dále jen zmocněnec), a to dne 20.12.2023. Zmocněnec podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo po výzvě správního orgánu I. stupně doplněno. V doplněném odvolání, které je unifikované, shodné s jinými zmocněncem podávanými odvoláními, napadl, bez uvedení konkrétních vad, nedostatečnost výrokové části napadeného rozhodnutí, také vyjadřuje pochybnosti ve vztahu ztotožnění obviněného jako přestupce a v souvislosti s tím, poukazuje na důkazní materiály, které vykazují takové pochybnosti, že by se měl správní orgán I. stupně držet zásady In dubio pro reo. Zmocněnec uvedl, že měl být obviněný krácen na svých právech, neboť nebylo užito důkazních prostředků ke zjištění skutkového stavu, tj. nedoplněné dokazování o svědecké výpovědi. Dále uvedl, že rozbor krve je nadřazen výsledku dechových zkoušek a odkázal se na Stanovisko České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie ČLS JEP, kdy ve výroku není jednoznačné, z jaké hladiny správní orgán vycházel. Zmocněnec zpochybňuje materiální stránku přestupku, neboť nebyla prokázána a argumentována. Na podporu svého tvrzení se obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009 č.j.: 5 As 104/2008-45. Zmocněnec dále namítá, že správní orgán měl vzít v potaz okolnosti spáchaného přestupku, a to v kontextu, že nevznikl žádný následek přestupkového jednání, spočívající v tom, že nedošlo k dopravní nehodě a nebyl bezprostředně ohrožen žádný účastník silničního provozu, a taktéž obviněný namítl, že správní orgán neprokázal, v čem mělo porušení či ohrožení bezpečnosti spočívat a odkazuje se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.04.2020, č. j.: 7 As

137/2011-52, nýbrž dle jeho názoru došlo k naplnění zvláštních okolností případu, konkrétně že svým jednáním jakkoli neohrožoval účastníky silničního provozu. V závěru podání zmocněnec uvádí, že napadení rozhodnutí je nepřezkoumatelné a navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a zároveň s odkazem na § 34 odst. 2 správního řádu, žádá o doručení rozhodnutí též obviněnému.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), věcně příslušný orgán podle § 89 odst. 1 správního řádu, přezkoumal předloženou spisovou dokumentaci zn. MěÚN/049884/2023 v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícímu závěru.

Odvolací správní orgán doplnil spisovou dokumentaci o další podklady před vydáním rozhodnutí, přičemž dne 05.03.2024 vyrozuměl zmocněnce a stanovil mu lhůtu 5 dnů ode dne vyrozumění k uplatnění práv účastníka řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu. Zmocněnec se ve stanovené lhůtě vyjádřil, kdy v písemném vyjádření uvedl shodné námitky jako v podaném odvolání, tj. nenaplnění materiálního znaku přestupku a rozbor krve je nadřazený dechovým zkouškám, kdy závěrem uvedl, že navrhuje řízení o přestupku zastavit.

Z předložené spisové dokumentace je seznatelné, že na základě postoupeného oznámení o přestupku Policií České republiky, Obvodní oddělení Neratovice, č.j.: KRPS-104744-9/PŘ-2023-010615, zahájil dne 31.05.2023 správní orgán I. stupně řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. doručením příkazu. Obviněný podal v zákonné lhůtě proti příkazu prostřednictvím zmocněnce odpor. Správní orgán I. stupně v rámci řízení o přestupku přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. O všech krocích byl zmocněnec vyrozuměn a byla mu i stanovena přiměřená lhůta k využití jeho procesních práv. Následně správní orgán I. stupně vyhotovil napadené rozhodnutí.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní

čin, který je v zákoně za přešupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v § 125c odst. 1 písm. b) za přešupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu. Zákonodárce zde tedy jako přešupek označil protiprávní jednání spočívající v řízení pod vlivem alkoholu. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009 (dostupný na www.nssoud.cz), soud, k materiálnímu znaku přešupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb. V daném případě byl formální a materiální znak přešupku naplněn. Materiální znak předmětného přešupku pak spočívá v tom, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. stanoví, že řídit vozidlo nesmí řidič bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem. V případě, že obviněný řídil v době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje je zjevné, že obviněný svým jednáním porušil a ohrozil výše uvedený zájem společnosti a naplnil tak skutkovou podstatu přešupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, tak, jak ji určil správní orgán I. stupně, tedy zavinění z nedbalosti nevědomé.

K námitce týkající se výroku rozhodnutí odvolací správní orgán uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Z výroku rozhodnutí je seznatelné, že „*po odečtení toleranční odchylky, je naměřená hodnota alkoholu 0,03 ‰*“ tj. hladina alkoholu, ze které i správní orgán I. stupně při svých úvahách vycházel. Odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán je nucen opakovaně konstatovat, že správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, respektive při vyhotovení rozhodnutí naplnil zcela díky § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Ke zjištění skutkového stavu věci odvolací správní orgán uvádí, že skutečnost, že obviněný měl v době kontroly pozitivní dechové zkoušky (nenulové hodnoty i po odečtu možné

odchylky), kdy tuto skutečnost právě dokládá výtisk dechových zkoušek přístrojem Dräger výr. č. ARNK-0250, který měl v době měření platný ověřovací list č. 1014-OL-40098-23 ze dne 23.01.2023 a kalibrační protokol č. P/2023/0062*/13 ze dne 17.01.2023. Mezi jednotlivými dechovými zkouškami uběhlo alespoň 5 minut (1. dechová zkouška proběhla ve 21:48:09 hodin, 2. dechová zkouška proběhla v 21:54:22 hodin), čímž byl zachován rozestup mezi zkouškami, tak jak doporučuje metodika měření alkoholu v dechu, pracovní postup č. 114-MP-C008-08 v bodě 6. V daném případě byl dechový analyzátor použit v souladu s uváděnou metodikou a byla bezpečně prokázána (po odečtu toleranční hodnoty měřidla) hodnota alkoholu v krvi obviněného (dle zkoušky 0,27 ‰ alkoholu v dechu), nejméně 0,03 ‰ a tudíž lze učinit závěr, že obviněný řídil motorové v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje. Dále nutno dodat, že mezi jednotlivými dechovými zkouškami nebyl rozdíl větší než 10 %, kdy dle shora uvedení metodiky postačí dvě dechové zkoušky, mezi kterými není rozdíl vyšší než 10 %, jsou považovány za spolehlivé. Na žádost obviněného bylo provedeno odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu (krve), přičemž výsledek vyšetření hadiny etanolu č. 972/23 AL v krvi vyšel 0,12 g/kg. Jelikož na základě na výsledkovém listě uváděné skutečnosti, že „dle Metodického pokynu Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie se za nezpochybnitelný průkaz požití alkoholického nápoje pokládá hladina etanolu v krvi vyšší než 0,20 g/kg stanovená metodou plynové chromatografie a ověřená další nezávislou laboratorní metodou. Hladina etanolu v krvi 0,20 g/kg a nižší je považována za koncentraci neprůkaznou.“, nechal správní orgán I. stupně v návaznosti na stanovisko odvolacího správního orgánu vypracovat znalecký posudek. Znalecký posudek byl vyhotoven soudním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, Ing. Janem Stříbrným, Ph.D., který dospěl k závěru, že naměřená hodnota dechových zkoušek prokazuje přítomnost alkoholu v krvi obviněného. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 3 a § 50 odst. 2, 3 správního řádu, neboť obviněný nikterak neoznačil důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu), kdy právě správní orgán I. stupně vycházel ze zjištěného skutkového stavu.

Odvolací správní orgán neshledal pochybnosti v osobě pachatele, neboť obviněný byl na místě silniční kontroly ztotožněn na základě občanského a řidičského průkazu, které předložil, a tudíž lze učinit závěr, že k záměně osoby přestupce nedošlo. Dále obviněný výtisk dechových zkoušek stvrdil svým podpisem, kdy podepsal poučení v o právech a povinnostech v souvislosti s podezřením ze spáchání přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Nutno konstatovat, že i v případě této námítky zmocněnec neuvedl žádné konkrétní informace, které by totožnost obviněného, jako řidiče a přestupce zpochybňovaly. Naopak z předložené spisové dokumentace, respektive z důkazů v této obsažených, je nepochybně seznatelné, že přestupcem je právě obviněný,

který v inkriminovaný čas řídil předmětné vozidlo a svým jednáním naplnil skutkovou podstatu vymezenou ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán k otázce nadřazenosti odborného lékařského vzorku s odběrem biologického materiálu (krve) nad výsledkem dechových zkoušek se již zabýval Nejvyšší správní soud, která ve svém rozsudku ze dne 11.05.2016 č.j.: 10 As 173/2015 – 32 (dostupný na www.nssoud.cz) judikoval, kdy uvedl právní větu:

I. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn, ale postačuje, že ovlivněn byl, tj. že v jeho těle byl přítomen alkohol.

II. Je-li dechová zkouška provedena analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede, resp. provedeno být nemusí; výsledek vyšetření vzorku krve oproti měření dechovým analyzátozem není stěžejním důkazem.

V daném případě byla dechová zkouška, jak již bylo výše konstatováno, provedena dechovým analyzátozem v souladu s metodikou měření alkoholu v dechu. Námitku zmocněnce týkající se nadřazenosti výsledku ze vzorku krve nad dechovou zkouškou považuje odvolací správní orgán za lichou, kdy tento závěr je dále podpořen provedeným znaleckým posudkem ze dne 28.11.2023 č. 74563/2023 (3681) provedený soudním znalcem   který ve svém závěru konstatoval: „Dechová zkouška byla provedena dle metodického pokynu vypracovaného Českým metrologickým institutem. Provedená dechová zkouška prokazuje přítomnost alkoholu v krvi řidiče...Pozitivní dechová zkouška na alkohol a negativní výsledek alkoholu v krvi stanovený v laboratoři nejsou v rozporu. Mezi dechovou zkouškou a odběrem krve uběhlo cca 1,5 hodiny. Za tuto dobu se alkohol v krvi v uvedených hladinách mohl odbourat a laboratorně stanovená hladina alkoholu v krvi být negativní. (Laboratorně zjištěná hladina alkoholu v krvi do 0,20 g/kg je hodnocena jako negativní.)“ Na základě shora uvedených skutečností lze učinit závěr, že dechové zkoušky byly provedeny v souladu s metodikou, pracovním postupem č. 114-MP-C008-08, kdy jejich výsledek byl potvrzen i provedeným znaleckým posudkem.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu

spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán veškeré námitky zmocněnce považuje za liché a vzhledem ke shora uvedenému závěru odvolacího správního orgánu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Dle § 91 odst. 1 správního řádu se dále proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	13.03.2024 08:09:20
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka oddělení přestupků a správních
agend

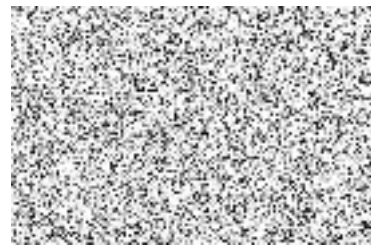
Rozdělovník:

- obviněný
- zmocněnec obviněného
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 26.04.2024
Číslo jednací: 042858/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_032146/2024/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307
Značka: OSŽPS/NOV

V zastoupení:

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad,
na základě odvolání, které podal obviněný [REDACTED]

[REDACTED] v zastoupení na základě plné moci ze dne 17.09.2023 [REDACTED]

proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram, Dopravní úřad, ze dne 01.02.2024 č.j.: MeUPB 12608/2024/Kna v řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), a dle §16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 168/1999 Sb.),
a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDACTED]
[REDACTED] **zamítá** a **rozhodnutí** Městského úřadu Příbram, Dopravní úřad, ze dne 01.02.2024 č.j.: MeUPB 12608/2024/Kna se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Městský úřad Příbram, Dopravní úřad (dále jen správní orgán I. stupně), rozhodnutím č.j.: MeUPB 12608/2024/Kna ze dne 01.02.2024 (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného

[redacted] (dále jen obviněný), z úmyslného spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 16.09.2023 ve 21:53 hodin řídil po ulici Dobříšská u čp. 630 v Příbrami, ve směru jízdy z centra Příbrami na obec Pičín, motorové vozidlo tovární značky Mazda, registrační značky [redacted] kdy se na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. A dále se z nedbalosti dopustil přestupku § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. téhož dne a čase, kdy při kontrole nepředložil zelenou kartu k vozidlu, čímž porušil § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb.

Za výše uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně obviněnému v souladu § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., správní trest pokuty ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Dále správní orgán I. stupně uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení bylo doručeno dne 01.02.2024 [redacted] [redacted] (dále jen zmocněnec), prostřednictvím datové schránky společnosti PRÁVA ŘIDIČE, Advokátní kancelář s.r.o., IČO 17670080, sídlem: Karola Šliwky 125/20, 733 01 Karviná, ID DS: cj48aep. Zmocněnec podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo po výzvě správním orgánem I. stupně doplněno. V doplněném podání zmocněnec uvedl, že nesouhlasí s tím, že by se obviněný přestupkového jednání dopustil, neboť na kamerových záznamech nelze bez důvodných pochybností určit, kdo byl skutečným řidičem motorového vozidla v inkriminovaném čase. Zmocněnec poukázal na výpovědi svědků (zasahujících policistů), které též nelze uzavřít bez důvodných pochybností, přičemž tyto považuje za nevěrohodné, neboť policisté jsou vůči obviněnému zaujatí, kdy uvedl, v čem taková podjatost spočívá. Správní orgán I. stupně dle zmocněnce neprovedl relevantní důkaz, který by byl způsobilý prokázat najisto vinu obviněného, přičemž správní orgán I. stupně hodnotil důkazy pouze v neprospěch obviněného. Dále napadl, že nelze predikovat, co by mohl jím navržený svědek uvádět. Správní orgán I. stupně měl porušit právo obviněného na spravedlivý proces, kdy zejména poukázal na porušení § 3 a § 50 odst. 2, 3 správního řádu. Závěrem zmocněnec navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu přezkoumal spisovou dokumentaci

zn.: DÚ/1513/98459/2023/Kna v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícímu závěru.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán poukazuje na udělenou plnou moc zmocněnce, kdy je v ní uvedeno, že je „*zmocňuji tímto Mgr. Martina Schulhausera, advokáta*“ a dále „*zmocňuji tímto – aby zmocnil třetí osobu za účelem případného nahlížení do spisového materiálu vedeného u příslušného správního orgánu.*“

Ze spisového materiálu však vyplývá, že písemnosti zasílané zmocněncem správního orgánu I. stupně byly zasílané z datové schránky, ID: cj48aep, advokátní kanceláře PRÁVA ŘIDIČE, Advokátní kancelář s.r.o., IČO 17670080, DIČ 17670080, sídlem: Karola Śliwky 125/20, 733 01 Karviná. Správní orgán I. stupně své písemnosti zasílal namísto do datové schránky zmocněnce do datové schránky advokátní kanceláře, kdy odvolací správní orgán k této skutečnosti uvádí, že sice nebylo zcela správně doručováno, ale ve výsledku, že se písemnosti dostaly do sféry vlivu zmocněnce, který adekvátně a včas reagoval, tudíž lze zasílané písemnosti ze strany správního orgánu I. stupně vzít za doručené zmocněnci, kdy tato vada nemá vliv na zákonnost postupu správního orgánu I. stupně.

Dále odvolací správní orgán poukazuje na další část udělení plné moci, kdy v řízení zmocněnec zmocnil další osobu, konkrétně paní [REDAKCE] k zastupování při ústním jednání ve věci obviněného. Vzhledem k tomu, že plná a substituční moc vykazovaly rozpory, byl ze strany zmocněnce učiněn telefonát, který sdělil, že zasílá novou plnou moc rozšířenou o zmocnění i k účasti na ústním jednání (viz. úřední záznam ze dne 16.11.2023), přičemž plná moc nebyla doložena, avšak ústní jednání proběhlo za účasti zvoleného substituta. Odvolací správní orgán k tomuto uvádí, že sice plná moc nebyla udělena k zastoupení při ústním jednání, ale vzhledem k okolnostem vyplývajícím ze spisového materiálu, z procesní opatrnosti a v pochybnostech ve prospěch obviněného bylo zmocnění substituta akceptováno.

Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb. v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky

škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb. pak v § 125c odst. 1 písm. d) za přestupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna jinou návykovou látkou. Zákonodárce zde tedy jako přestupek označil protiprávní jednání spočívající v odmítnutí takového vyšetření. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupný na www.nssoud.cz), k materiálnímu znaku přestupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., zároveň je zde stanoveno v § 4 písm. b), že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, z čehož vyplývá, že účastník provozu je se zákonem seznámen, neboť jeho znalost se projevuje i při závěrečné zkoušce v autoškolě. K tomu odvolací správní orgán doodůvodňuje vymezenou formu zavinění správním orgánem I. stupně jako úmysl nepřímý dle § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., neboť obviněný věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a to vzhledem k osobě obviněného (dle historie evidenční karty řidiče), a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Dále je nutno podotknout, že obviněný byl též poučen o následcích svého jednání, kdy věděl, co jej čeká v případě, že odmítne.

Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak přestupku. K problematice naplnění materiální stránky přestupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal řádně již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přestupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností. Odvolací správní orgán k uloženému správnímu trestu (pokuty a zákazu činnosti) uvádí, že tyto byly uloženy na základě řádně zjištěného skutkového stavu, kdy trest byl uložen na samotné spodní hranici zákonného rozpětí, což přiléhá i k danému případu.

Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Mazda, registrační značky zastaven Policií ČR, Obvodní oddělení Příbram, v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu,

kdy byl na základě jím sdělených údajů vylustrován a ztotožněn, zejména na základě fotografie vedených v evidenci, kdy ztotožnění obviněného jako pachatele je dále podloženo výslechem svědků (zasahujících policistů). Odvolací správní orgán k zasahujícím policistům jako svědkům odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.01.2017 č.j.: 4 As 216/2016-34 (dostupný na www.nssoud.cz), který judikoval, že „policistu lze považovat za nestranného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. To plyne ze skutečnosti, že policisté jsou úředními osobami a nemají za normálních okolností na výsledku přestupkového řízení zájem. Posouzení věrohodnosti výpovědi policistů je ovšem součástí hodnocení důkazů v každém konkrétním případě, při němž je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti případu, a nelze automaticky výpovědi policistů přiznávat větší věrohodnost než výpovědím jiných svědků.“ Odvolací správní orgán pro úplnost uvádí, že důvod uplatněné námitky podjatosti nespovídá důvodům, pro které je nutno vyloučit oprávněnou úřední osobu podílející se na výkonu pravomoci správního orgánu ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu. Nutno pro úplnost k obsahu podané námitky uvést, že dle § 14 odst. 2 správního řádu *úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku*. Tato díkce byla doplněna novelizací správního řádu zákonem č. 176/2018 Sb. Odvolací správní orgán dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.08.2023 č.j.: 6 As 52/2023-127, který judikoval:

Východiskem pro výklad pojmu systémové podjatosti jsou i po novele § 14 odst. 2 správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. (tj. ve znění účinném od 1. 11. 2018) závěry rozšířeného senátu vyjádřené v usnesení ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.

Služební, pracovní či jiný obdobný vztah úřední osoby ke státu nebo územnímu samosprávnému celku sám o sobě nezpůsobuje vyloučení této osoby ve věci, v níž má stát či územní samosprávní celek vlastní zájem. Vyvolává však tzv. systémové riziko podjatosti úřední osoby, a je tak signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování pochybností o její nepodjatosti.

Důvodem vyloučení úřední osoby jsou teprve takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že zájem státu či územního samosprávného celku může být v dané věci prosazován právě prostřednictvím vztahu ekonomické závislosti úřední osoby na jejím zaměstnavateli. Novelu § 14 odst. 2 správního řádu je třeba chápat jako posílení důrazu právě na tyto přístupující okolnosti.

Odvolací správní orgán se dále k námitce uvádí, že ta byla podána v rámci odvolání, přičemž z dikce § 14 odst. 2 a dále z odst. 3 správního řádu vyplývá, že „účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví“, již z této formulace je patrné, že námitka musí mít nějaký reálný podklad, s nímž je spojeno, že se o této skutečnosti účastník řízení dozví, což v daném případě uvedeno bylo právě až v rámci odvolání, kdy zmocněnec uvedl příbuzenský vztah mezi obviněným a nadřízeným zasahujícími policisty. Pro úplnost odvolací správní orgán dále uvádí, že případnou podjatost zasahujících policistů není v kompetenci odvolacího správního orgánu, přičemž jejich nadřízeného, popř. útvaru do kterého jsou zařazeni. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 07.07.2020, č. j.: 10 As 37/2019–40 (dostupný na www.nssoud.cz) vyplývá, že „podle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31. 10. 2018 (nyní je totožné pravidlo obsaženo v § 14 odst. 3), účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (...).... Námitka podjatosti tak byla vznesena opožděně. Stěžovatelka ani netvrdí, že by se jí důvody podjatosti vyjevily k nějakému konkrétnímu datu. Pro posouzení včasnosti námítky je nerozhodné, po jaké době od doplnění odvolání žalovaný rozhodl. Zejména ji však vůbec nelze hodnotit jako vážně míněnou námitku, neboť je nesmyslná (srov. též bod 18 rozsudku NSS ze dne 14. 6. 2012, čj. 1 As 55/2012-32) a zjevně spekulativního a obstrukčního charakteru (srov. obdobně např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 As 127/2018-50).“

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že zavedením negativní právní fikce obsažené v § 14 odst. 2 správního řádu zcela převrací preventivní povahu § 14 správního řádu, totiž zatímco do novely správního řádu platilo, že pro vyloučení postačí důvodná pochybnost o nepodjatosti, aniž by muselo být důkazně postaveno najisto, že vyloučená osoba ve skutečnosti podjatou je, přijatá koncepce presumuje, že z důvodu systémové podjatosti úřední osoba vyloučena není nikdy, ačkoli tato skutečnost může být naopak v realitě postavena najisto. Nově proto je možné podat námitku podjatosti fakticky pouze z důvodu osobní podjatosti konkrétní úřední osoby, která bude včas uplatněna. K tomu nutno dodat, že výslech svědka navrženého zmocněncem se jeví odvolacímu správnímu orgánu nadbytečný, kdy obviněný formou zmocněnce navrhl výslech paní Dagmar Růžičkové, matky obviněného, která měla informace o tom, kdo v inkriminované době vozidlo řídil, neboť obviněný se nacházel na jiném místě, přičemž k tomu odvolací správní orgán konstatuje, že sice správní orgán primárně nese důkazní břemeno, ale pokud je tvrzením obviněného napadena věrohodnost výpovědi policistů, tj. zjištění skutkového stavu, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal, správní orgán

není jeho návrhy vázán a vychází z důkazů, které jsou potřebné k zjištění skutkového stavu věci podle § 52 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 03.03.2011, č.j.: 7 As 18/2011-54 a ze dne 02.05.2013, č.j.: 3 As 9/2013-35, dostupné na www.nssoud.cz). Odvolací správní orgán dále odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze č.j.: 56 A 10/2022-35 ze dne 22.05.2023 (dostupný na www.nssoud.cz), který judikoval: „ 24. Soud považuje za vhodné na tomto místě předně připomenout, jakým způsobem je aplikována zásada oficiality v přestupkovém řízení. Tato zásada znamená, že důkazní břemeno tíží správní orgán. Avšak pokud je tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal. Jakákoliv ničím nepodložená spekulativní námitka či hypotéza ze strany přestupce neznámá, že by správní orgán měl aplikovat tuto zásadu tak, že by provedl rozsáhlé dokazování za účelem v podstatě vyvrácení takových spekulativních námitek a hypotéz, tj. že by každé takové tvrzení musel dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 - 35; a ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 39).“ Z výše uvedeného pak vyplývá, že z dikce § 52 správního řádu lze učinit závěr, že ten, kdo tvrdí nějakou skutečnost, je též vázán povinností tuto svojí tvrzenou skutečnost dostatečně věrohodně bez důvodných pochybností prokázat, tj. že důkazní břemeno se přenáší na obviněného.

Odvolací správní orgán dále ze spisového materiálu zjistil, že v rámci dokazování před správním orgánem I. stupně vyšlo najevo, že výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření dělal policista pprap. Šmíd, což je doloženo jeho svědeckou výpovědí a výpovědí svědka pprap. Širokého. K tomuto pak odvolací správní orgán opětovně uvádí, že zasahující policisté jsou považovány za nestranné svědky, neprokáže-li se opak, neboť policisté jsou úředními osobami a nemají za normálních okolností na výsledku přestupkového řízení zájem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.01.2017 č.j.: 4 As 216/2016-34, dostupné na www.nssoud.cz). Předmětná výzva k odbornému lékařskému vyšetření je zaznamenána na videozáznamu. Odvolací správní orgán dále k prokázání protiprávního jednání obviněného odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13.07.2023 č.j.: 52 A 2/2023-27 (dostupné na www.nssoud.cz), který judikoval:

„20. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je nutné splnit následující podmínky: Fyzická osoba se 1) účastnila provozu na pozemní komunikaci, 2) byla řádně vyzvána k absolvování odborného lékařského vyšetření, a to 3) osobou oprávněnou k učinění takové výzvy, přičemž musí jít 4) o opodstatněnou výzvu. Posledním nezbytným předpokladem je, že se 5) fyzická osoba odmítne lékařskému vyšetření podrobit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016 -

36). Je povinností správního orgánu, aby se naplněním uvedených podmínek zabýval, jakkoli nejsou ze strany přestupce činěny spornými. Jedná se totiž o základní skutkové okolnosti, na jejichž podkladě je možné o spáchání tohoto přestupku rozhodnout, a vice versa, tedy bez jejichž naplnění tak učinit nelze. Nutno poznamenat, že se jedná o ohrožovací typ přestupku, kdy odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl chráněný veřejný zájem (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích) pouze ohrozit.

22. Úřední výzva bývá vyslovena nebo projevena při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být učiněna v souvislosti s tímto výkonem. Je charakteristická svojí neformálností a fakticitou, podstatným je proto obsah, nikoli forma takové výzvy. Žádný právní předpis neobsahuje přesný popis toho, jak by měla být dotčená výzva ze strany úřední osoby formulována (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017 - 26). Za podstatnou lze proto považovat skutečnost, že policista řidiče vyzve k podrobení se příslušnému vyšetření zřetelným a kvalifikovaným způsobem, tedy v souladu se zákonem.

28. Správní orgán rovněž vyslechl zasahující policisty. Ačkoliv si policisté na konkrétní silniční kontrolu nepamatují, odkázali na úřední záznam a shodně popsali, jak standardně provádí silniční kontrolu. Jejich popis standardní silniční kontroly se shoduje se silniční kontrolou žalobce zaznamenanou v úředním záznamu. Lze tedy dovodit, že pokud si policisté s odstupem času nepamatují žádné zvláštnosti této konkrétní silniční kontroly, jednalo se o zcela standardní kontrolu, která probíhala tak, jak policisté ve výpovědi popsali. Žalobce přitom v odporu, odvolání ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly, že daná silniční kontrola proběhla standardním způsobem. Skutečnost, že není zřejmé, který z policistů vyzval žalobce k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, není pro posouzení věci rozhodná. Zásadní je, že jej vyzval policista při výkonu pravomoci úřední osoby.

29. ...Nadto lze konstatovat, že je ostatně povinností žalobce jakožto řidiče znát předpisy upravující jeho povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, z nichž povinnost podrobit se na výzvu policisty vyšetření na přítomnost alkoholu či jiných omamných látek a sankce vyplývající z odmítnutí takové výzvy vyplývají zcela jednoznačně (soud má navíc za to, že tyto znalosti jsou i součástí obecného laického právního vědomí). V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016- 39, Nejvyšší správní soud vyslovil souhlas se závěrem, že: „řízení auta je v dnešní době natolik běžnou a často nezbytnou činností, že i osobám podprůměrného rozumu má být dostupné, splňují-li podmínky podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jsou-li dostatečně tělesně a duševně způsobilé k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládají řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích.“

Vzhledem k výše uvedenému lze učinit závěr, že jednotlivé skutečnosti tvoří ucelený řetězec, který prokazuje, že výzva ze strany Policie ČR byla učiněna a lze mít za spolehlivě prokázané, že právě obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se tak svým jednáním dopustil. Skutkový stav věci je dostatečně prokázán na základě důkazů zjištěných policií a provedených správním orgánem I. stupně, přičemž napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Odvolací správní orgán má shodně se správním orgánem I. stupně, že důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý.

V daném případě shodně zasahující policisté v rámci nařízeného ústní jednání uvedli skutečnosti konkretizující danou silniční kontrolu, tedy nejde zaměnit s jiným jednáním, neboť uvedli konkrétně a shodně skutečnosti týkající se silniční kontroly a následné výzvy k odbornému lékařskému vyšetření.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k výroku rozhodnutí, který splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Dále odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán je nucen opakovaně konstatovat, že správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, respektive při vyhotovení rozhodnutí naplnil zcela dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k vyhlášení zákona č. 30/2024 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve Sbírce zákonu dne 13.02.2024, který ruší zákon č. 168/1999 Sb., kdy právě v přechodném ustanovení je uvedeno, že nepředloženi zelené karty přestává být přestupkem až ode dne 01.10.2024. S ohledem na tuto novelu odvolací správní orgán přezkoumal výši uloženého správního trestu, přičemž tento byl uložen ve společném

řízení za nejpřísněji trestný, a to na samotné spodní hranici zákonného rozpětí za přešupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.

Odvolací správní orgán uzavírá, že skutek kladený obviněnému za vinu byl dostatečně prokázán a předmětného přešupku se dopustil. Odvolací správní orgán veškeré námítky zmocněnce považuje za liché, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

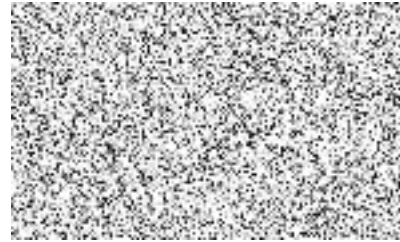
Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	27.03.2024 09:09:48
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka oddělení přešupků a správních agend

Rozdělovník:

- obviněný
- zmocněnec obviněného
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- spis odvolacího správního orgánu

Praha: 26.03.2024
Číslo jednací: 043012/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_034649/2024/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný [REDAKCE] proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, Odbor správní, č.j.: SMKL/181211/2023/OPR/18 ze dne 17.01.2024 v řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **a rozhodl** takto:

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDAKCE] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Magistrátu města Kladna, Odbor správní, č.j.: SMKL/181211/2023/OPR/18 ze dne 17.01.2024 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Magistrát města Kladno, Odbor správní (dále jen správní orgán I. stupně), rozhodnutím č.j.: SMKL/181211/2023/OPR/18 ze dne 17.01.2024 (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného [REDAKCE] (dále jen obviněný), z nedbalostního spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 11.07.2023 v 01:35 hodin v obci Družec, ulici U Koupaliště, se při silniční kontrole na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda při řízení motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky [REDAKCE], nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.

Za výše uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně obviněnému v souladu § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., správní trest pokuty ve výši 28.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 15 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ve věci. Dále správní orgán I. stupně uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení bylo doručeno prostřednictvím datové schránky, [REDACTED] obviněného. Obviněný podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které po výzvě správním orgánem I. stupně nebylo doplněno.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu přezkoumal spisovou dokumentaci zn.: DP1796/2023PaJa v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícímu závěru.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb. v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb. pak v § 125c odst. 1 písm. d) za přestupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna alkoholem. Zákonodárce zde tedy jako přestupek označil protiprávní jednání spočívající v odmítnutí takového vyšetření. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupný na www.nssoud.cz), k materiálnímu znaku přestupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., zároveň je zde

stanoveno v § 4 písm. b), že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, z čehož vyplývá, že účastník provozu je se zákonem seznámen, neboť jeho znalost se projevuje i při závěrečné zkoušce v autoškole.

Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak přestupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, kdy se odvolací správní orgán ztotožňuje se správním orgánem I. stupně, který jej vyhodnotil jako nedbalost.

K problematice naplnění materiální stránky přestupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal řádně již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přestupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností. Z oznámení přestupku Policií ČR, dále podloženo výsledkem svědků (zasahujících policistů), je bez jakýchkoliv pochybností patrné, že obviněný řídil předmětné vozidlo.

Odvolací správní orgán k uloženému správnímu trestu (pokuty a zákazu činnosti) uvádí, že tyto byly uloženy na základě řádně zjištěného skutkového stavu, kdy trest byl uložen lehce nad spodní hranicí zákonného rozpětí, což přiléhá i k danému případu. Správní orgán I. stupně výši trestu odůvodnil již ve svém rozhodnutí, kdy odvolací správní orgán s jeho závěrem souhlasí. Odvolací správní orgán má za to, že obviněný, a to vzhledem k osobě pachatele, tj. evidenční kartě řidiče, o následcích svého jednání věděl a uložený správní trest je zcela adekvátní. Dále je nutno podotknout, že obviněný byl též poučen o následcích svého jednání, kdy věděl, co jej čeká v případě, že odmítne.

Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky zastaven Policií ČR, Obvodní oddělení, Unhošť, v rámci dohledu nad bezpečnostní a plynulostí silničního provozu („běžná silniční kontrola“), kdy byl ztotožněn na základě předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla, přičemž nepředložil řidičský průkaz. Obviněný se na místě podrobil dechové zkoušce s negativním výsledkem, dále se podrobil orientačnímu testu na omamné a psychotropní látky, který vyšel pozitivní na látku THC. Následně byl zasahujícím policistou vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, což vypověděli oba zasahující policisté v rámci svědecké výpovědi, přičemž obviněný toto vyšetření odmítl. Obviněný se vyjádřil do oznámení o přestupku sepsaného na místě slovy „nesouhlasím“, přičemž toto oznámení nepodepsal.

Odvolací správní orgán dále k prokázání protiprávního jednání obviněného nadto odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13.07.2023 č.j.: 52 A 2/2023-27 (dostupný na www.nssoud.cz), který judikoval:

„20. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je nutné splnit následující podmínky: Fyzická osoba se 1) účastnila provozu na pozemní komunikaci, 2) byla řádně vyzvána k absolvování odborného lékařského vyšetření, a to 3) osobou oprávněnou k učinění takové výzvy, přičemž musí jít 4) o opodstatněnou výzvu. Posledním nezbytným předpokladem je, že se 5) fyzická osoba odmítne lékařskému vyšetření podrobit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016 - 36). Je povinností správního orgánu, aby se naplněním uvedených podmínek zabýval, jakkoli nejsou ze strany přestupce činěny spornými. Jedná se totiž o základní skutkové okolnosti, na jejichž podkladě je možné o spáchání tohoto přestupku rozhodnout, a vice versa, tedy bez jejichž naplnění tak učinit nelze. Nutno poznamenat, že se jedná o ohrožovací typ přestupku, kdy odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl chráněný veřejný zájem (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích) pouze ohrozit.

21. Žalobce učinil sporným naplnění druhé z uvedených podmínek, tj. učinění řádné výzvy solvování odborného lékařského vyšetření ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví.

22. Úřední výzva bývá vyslovena nebo projevena při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být učiněna v souvislosti s tímto výkonem. Je charakteristická svojí neformálností a fakticitou, podstatným je proto obsah, nikoli forma takové výzvy. Žádný právní předpis neobsahuje přesný popis toho, jak by měla být dotčená výzva ze strany úřední osoby formulována (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017 - 26). Za podstatnou lze proto považovat skutečnost, že policista řidiče vyzve k podrobení se příslušnému vyšetření zřetelným a kvalifikovaným způsobem, tedy v souladu se zákonem.

23. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016 - 30). Co se týče důkazních

možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51 až § 56 správního řádu. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009 - 77) ...

28. Správní orgán rovněž vyslechl zasahující policisty. Ačkoliv si policisté na konkrétní silniční kontrolu nepamatují, odkázali na úřední záznam a shodně popsali, jak standardně provádí silniční kontrolu. Jejich popis standardní silniční kontroly se shoduje se silniční kontrolou žalobce zaznamenanou v úředním záznamu. Lze tedy dovodit, že pokud si policisté s odstupem času nepamatují žádné zvláštnosti této konkrétní silniční kontroly, jednalo se o zcela standardní kontrolu, která probíhala tak, jak policisté ve výpovědi popsali. Žalobce přitom v odporu, odvolání ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly, že daná silniční kontrola proběhla standardním způsobem. Skutečnost, že není zřejmé, který z policistů vyzval žalobce k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, není pro posouzení věci rozhodná. Zásadní je, že jej vyzval policista při výkonu pravomoci úřední osoby.

29. Žalobce dále namítl, že svědek Pauzr do věci vnesl pochybnosti uvedením, že poučují řidiče o možnosti odmítnout lékařské vyšetření. Žalobce však toto vytrhává z kontextu. Svědek Pauzr při popisu standardní silniční kontroly uvedl, že „když krev [kontrolovaná osoba] odmítne, je [kontrolovaná osoba] poučena o následcích odmítnutí“. Poté na dotaz zástupce žalobce „poučujete řidiče o možnosti odmítnutí lékařského vyšetření“ uvedl, že „určitě“. Z kontextu celé svědecké výpovědi tedy vyplývá, že pokud (při standardní silniční kontrole) řidič vyšetření odmítne (jinými slovy „využije možnosti odmítnout“ lékařské vyšetření, neboť jej policista logicky nemůže fyzicky přinutit splnit tuto povinnost), činí tak s vidinou negativních důsledků, o čemž je řidič vždy poučen. Jak již soud uvedl, i na formuláři oznámení o přestupku je řidič poučen o tom, že má zákonnou povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření, jejíž porušení bude mít za následek vznik přestupkové odpovědnosti. Nadto lze konstatovat, že je ostatně povinností žalobce jakožto řidiče znát předpisy upravující jeho povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, z nichž povinnost podrobit se na výzvu policisty vyšetření na přítomnost alkoholu či jiných omamných látek a sankce vyplývající z odmítnutí takové výzvy vyplývají zcela jednoznačně (soud má navíc za to,

že tyto znalosti jsou i součástí obecného laického právního vědomí). V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016- 39, Nejvyšší správní soud vyslovil souhlas se závěrem, že: „řízení auta je v dnešní době natolik běžnou a často nezbytnou činností, že i osobám podprůměrného rozumu má být dostupné, splňují-li podmínky podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jsou-li dostatečně tělesně a duševně způsobilé k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládají řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích.“

V daném případě shodně zasahující policisté v rámci nařízeného ústní jednání uvedli skutečnosti konkretizující danou silniční kontrolu, tedy nejde zaměnit s jiným jednáním, neboť uvedli konkrétně a shodně skutečnosti dokládající provedení výzvy k odbornému lékařskému vyšetření.

Odvolací správní orgán uvádí, že v rámci nařízeného ústního jednání byli vyslechnuti další dva svědci (spolujedoucí pan Bozděch a pan Jupa), kteří neuvedli žádné skutečnosti popírající skutkové zjištění Policií ČR ani správním orgánem I. stupně.

K důvodnému podezření odvolací správní orgán uvádí, že hlídka Policie ČR nabyla podezření, že obviněný by mohl být pod vlivem jiných návykových látek, neboť se jim obviněný jevil jako „uživatel“. I vzhledem k osobě pachatele (obviněného) mohli nabýt dojmu, že mlže být pod vlivem jiné návykové látky.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k výroku rozhodnutí, který splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Dále odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán je nucen opakovaně konstatovat, že správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, respektive při vyhotovení rozhodnutí naplnil zcela dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

K otázce předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů uvádí, že v § 2 odst. 4 správního řádu je uvedeno, že správní orgán dbá, aby při skutkově shodných nebo obdobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Odvolací správní orgán se odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11.01.2018, č.j.: 22 A 156/2016-31 (dostupný na www.nssoud.cz), který judikoval: „K zásadě předvídatelnosti správního rozhodování a s tím spojené zásadě legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 zákona číslo 500/2004 Sb., v platném znění je třeba uvést, že tyto zásady nemohou být chápány tak, že správní orgány musí ve skutkově

obdobných věcech rozhodnout bezvýjimečně vždy tak, jak rozhodly v obdobném případě jiné správní orgány v minulosti. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 07. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 –132, publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS). Podle § 12 odst. 1 až 3 s.ř.s. je jedním z úkolů Nejvyššího správního soudu zajišťovat jednotu a zákonnost rozhodování, a to jak správních soudů, tak správních orgánů. Je zcela logické, že správní orgány a správní soudy přizpůsobují v rozhodovací praxi své dosavadní nesprávné postupy jeho rozhodnutím, stanoviskům a zásadním usnesením“.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přešůpek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přešůpku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přešůpku.

Jelikož obviněný v podaném odvolání nevedl, jaké rozpory shromážděné důkazy a podklady vykazují, nevedl ani vady, které by důkazy a podklady případně vykazovaly a zpochybňovaly by tak závěr správního orgánu I. stupně učiněný ve výroku napadeného rozhodnutí. Zmocněnec nevedl žádné konkrétní informace, kterými by byl odvolací správní orgán nucen se ve vztahu k důkazům a podkladům vypořádat. Proto bylo odvolacím správním orgánem rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	27.03.2024 10:34:30
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.

odborná referentka oddělení přešůpků a správních agend

Rozdělovník:

- obviněný
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolacího správního orgánu

Praha: 27.03.2024
Číslo jednací: 043287/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_039646/2024/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal odvolatel   proti rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, Odbor dopravy, ze dne 03.07.2023 č.j.: MÚBNLSB-OD-114087/2023-RATPE, a kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **rozhodl takto:**

Podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), **odvolání** odvolatele   jako opožděné **zamítá.**

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), z předložené spisové dokumentace zn. OD-6479/2023-RATPE zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, Odbor dopravy (dále jen správní orgán I. stupně), ze dne 03.07.2023 č.j.: MÚBNLSB-OD-114087/2023-RATPE (dále jen rozhodnutí), byl odvolatel   (dále jen odvolatel), uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Skutku se odvolatel dopustil z nedbalostí tím, že dne 10.02.2023 ve 13:23 hodin na dálnici D8 ve směru jízdy na Ústí nad Labem v prostoru 4 km při řízení motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky

překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, kdy mu byla naměřena rychlost 183 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky měření ± 3 %), čímž porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Za spáchání přestupku uložil správní orgán I. stupně odvolateli dle § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákon č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ve věci. Dále správní orgán I. stupně uložil odvolateli povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo dne 13.07.2023 doručeno odvolateli prostřednictvím datové schránky tzv. fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu, *jestliže si adresát uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena* (dodána do datové schránky), *nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*, jak dokladuje doručenka předmětné zásilky. Odvolací správní orgán uvádí, že k datu doručení, tj. 13.07.2023 (pracovní den), tak byla vázána 15denní lhůta pro podání odvolání. Odvolatel mohl odvolání, jako řádný opravný prostředek, podat nejpozději dne 28.07.2023. Odvolání však odvolatel podal (podáno datovou schránkou) dne 31.07.2023, jak dokladuje dodejka předmětné písemnosti, tedy po zákonem stanovené lhůtě. Z uvedených skutečností tak **rozhodnutí** správního orgánu I. stupně **nabylo právní moci dne 29.07.2023.**

Odvolací správní orgán nad rámec k záznamu o přestupku uvádí, že je z něj patrné, že z fotografie (záznamu o přestupku) seznatelně vyplývá následující. Levá zadní část předmětného vozidla se nachází ve vyhodnocovacím svazku, kdy další údaje na záznamu uvedené odpovídají zjištěným skutečnostem. Měření je prováděno automaticky (měření v automatizovaném režimu), kdy údaje jsou automaticky přiřazeny na fotografii počítačově, kdy interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je věrohodný. Odvolací správní orgán zmiňuje, že pokud by měření proběhlo v rozporu s Návodem k obsluze, neproběhly by správně interní procesy, verifikace měření a snímek by byl anulován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2017 na www.nssoud.cz). Především se odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 08.03.2018 č.j.: 4 As 152/2017-30 (dostupný na www.nssoud.cz), který uvedl, že zařízení (rychloměr RAMER10 C) je takové povahy, že v případě chyby v měření by neprovedlo měření vůbec, resp. by nevyhotovil snímek vozidla s vyznačenou rychlostí. Dále se odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.01.2022 č.j.: 10 As 182/2020-38 (dostupné na www.nssoud.cz), který judikoval, že „byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (srov. rovněž rozsudek NSS

ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27). Z toho je rovněž zjevná nedůvodnost kasační námitky, v níž stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které dospěly k těmto závěrům, tj. že byla-li změřena rychlost vozidla rychloměrem zaznamenaná, je možno měření považovat též za souladné s návodem k obsluze, aniž by návod k obsluze provedly k důkazu. Rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu, jsou tedy (nejen) v tomto směru přezkoumatelná a v souladu s aktuální judikaturou.“ Z uvedeného vyplývá, že snímek je věrohodný, neboť splňuje požadavky návodu k obsluze, tudíž není zapotřebí doplňovat spisovou dokumentaci o návod k obsluze. Protiprávní jednání bylo prokázáno zejména fotografií pořízenou rychloměrem RAMER10 C (v.č. měřidla 18/0505, v.č. senzoru 18/1232), který byl způsobilý k měření na základě ověřovacího listu č. 140/22 platného do 04.08.2023.

Odvolací správní orgán následně zkoumal v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, kdy tyto neshledal. Vydané rozhodnutí správního orgánu I. stupně je dnem nabytí právní moci vykonatelné. Ze shora uvedených důvodů odvolací správní orgán, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se nelze proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu dále odvolat.

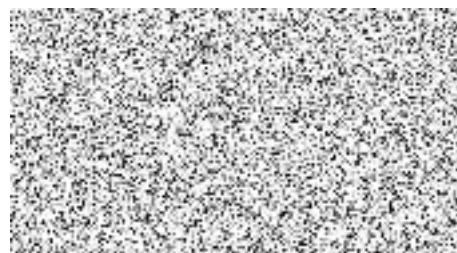
Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	27.03.2024 14:07:20
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka oddělení přestupků
a správních agend

Rozdělovník:

- odvolatel
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 20.06.2024
Číslo jednací: 082412/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_072294/2024/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), na základě odvolání, které podal pan [REDACTED] nar. [REDACTED] trv. pobyt [REDACTED] (dále jen odvolatel), **přezkoumal rozhodnutí** Městského úřadu Beroun, Odbor dopravy (dále jen správní orgán I. stupně), č.j.: MBE/37414/2024/SPR-MaF ze dne 20.05.2024, kterým bylo řízení o žádosti o návrhu na upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel nevyhověno, **rozhodl takto:**

Podle § 90 odstavce 5 zákona č 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** odvolatele **zamítá** a napadené **rozhodnutí** správního orgánu I. stupně č.j.: MBE/37414/2024/SPR-MaF ze dne 20.05.2024 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Odvolací správní orgán z předložené spisové dokumentace zn.: 04110/2024/SPR zjistil, že správní orgán I. stupně č.j.: MBE/37414/2024/SPR-MaF ze dne 20.05.2024 nevyhověl návrhu o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti, který byl uložen odvolateli na dobu 10 měsíců. Jak vyplývá z obsahu rozhodnutí, správní orgán I. stupně nevyhovění návrhu odůvodnil prioritně skutečností, že odvolatel nesplnil podmínku dle § 47 odst. 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), tím, že odvolatel neprokázal, že pokutu nebo její zbylou část uhradil.

Účelem správního trestu zákazu činnosti je především chránit společnost před závažným porušováním povinností ze strany pachatele (odvolatele) přestupku. Jedná se o správní trest, který je velmi citelným zásahem do pachatelova právního postavení. Tento správní trest dočasně vyřazuje pachatele přestupku z možnosti zastávat některá zaměstnání nebo povolání, anebo vykonávat činnosti, k nimž je zapotřebí určitého oprávnění.

V prvé řadě odvolací správní orgán konstatuje, že z dikce § 47 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. vyplývá, že *po uplynutí poloviny doby, na niž byl uložen zákaz činnosti, může správní orgán, který zákaz činnosti uložil, od výkonu zbytku tohoto správního trestu upustit, jestliže pachatel prokáže způsobem svého života nebo provedením účinných opatření, že jeho další výkon není potřebný.* V § 47 odst. 5 téhož zákona je pak stanoveno, že: *byla-li spolu se zákazem činnosti uložena těž pokuta, která nebyla dosud uhrazena, popřípadě byla uhrazena pouze z části, nelze od výkonu zbytku zákazu činnosti upustit, dokud pachatel neprokáže, že pokutu nebo její zbylou část uhradil, anebo dokud nebylo rozhodnuto o rozložení úhrady pokuty na splátky nebo o odložení splatnosti pokuty.*

Odvolatel v rámci podání žádosti pouze uvedl, že pokuta byla řádně a včas uhrazena a toto své tvrzení nikterak nedoložil, a proto správní orgán I. stupně žádosti nevyhověl. Správní orgán I. stupně tedy při vyhodnocení této podmínky postupoval zcela v souladu správními předpisy. Odvolatel však v rámci odvolání doplnil písemnost prokazující uhrazení pokuty, kdy odvolací správní orgán konstatuje, že tento podklad je zapotřebí doložit k nově podané žádosti o upuštění zbytku trestu.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně neodůvodnil, zda byla splněna první podmínka pro upuštění zbytku správního trestu zákazu činnosti dle § 47 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. Vzhledem k tomu, že nevyhovění žádosti odvolatele bylo primárně z důvodu neprokázání uhrazení pokuty, nemělo toto pochybení správního orgánu I. stupně vliv na výsledek řízení o žádosti. Odvolací správní orgán dále konstatuje, že nemůže ani provést změnu napadeného rozhodnutí po doplnění spisové dokumentace, neboť jeho změnou by došlo k jeho změně v samotném meritu věci, tj. odvolateli jako účastníkovi řízení by byl sebrán tzv. jeden stupeň řízení a možnost využít opravného prostředku.

Správním orgánem I. stupně vydané rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podepisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	20.06.2024 14:34:49
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková, DiS.

odborná referentka oddělení přestupků a správních agend

Rozdělovník:

- odvolatel
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha:	04.01.2024	Share CAR!, z.s.
Číslo jednací:	001686/2023/KUSK	IČO 06853854
Spisová značka:	SZ_138626/2023/KUSK/2	Příbramská 67
Vyřizuje:	Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307	407 25 Verneřice
Značka:	OSŽPS/NOV	

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podala společnost Share CAR!, z.s., IČO 06853854, sídlem: Příbramská 67, 407 25 Verneřice, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odbor dopravy, č.j. MÚBNLSB-OD-155438/2023-SKRJA ze dne 20.09.2023 v řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** společnosti Share CAR!, z.s., IČO 06853854, sídlem: Příbramská 67, 407 25 Verneřice, **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odbor dopravy, č.j.: MÚBNLSB-OD-155438/2023-SKRJA ze dne 20.09.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odbor dopravy (dále jen správní orgán I. stupně), č.j.: MÚBNLSB-OD-155438/2023-SKRJA ze dne 20.09.2023 (dále jen rozhodnutí) byla společnost Share CAR!, z.s., IČO 06853854, sídlem: Příbramská 67, 407 25 Verneřice (dále jen odvolatel), uznána vinnou z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., tím, že

- 1) dne 04.10.2022 v 09:08 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr centrum blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 8AD6033 rychlostí 86 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 83 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 33 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f)*

bod 3 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

- 2) dne 19.11.2022 v 12:36 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr z centra blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 7AU9152 rychlostí 98 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 95 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 45 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*
- 3) dne 19.11.2022 v 13:49 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr centrum blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 7AU9152 rychlostí 79 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 76 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 26 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*
- 4) dne 06.08.2022 v 20:13 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr z centra blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 5A53003 rychlostí 73 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 70 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 20 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*
- 5) dne 08.10.2022 v 16:53 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr z centra blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 8AF1971 rychlostí 70 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 67 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 17 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*
- 6) dne 04.09.2022 v 12:45 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr z centra blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 7AU9152 rychlostí 75 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 72 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 22 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*
- 7) dne 08.10.2022 v 18:09 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr centrum blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 8AF1971 rychlostí 65 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 62 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 12 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f)*

bod 4 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

- 8) *dne 10.04.2023 v 12:06 v obci Brandýs nad L.-Stará Boleslav, ulice Mělnická směr z centra blíže neustanovený řidič jel s vozidlem RZ 1BI2628 rychlostí 67 km/hod, po odečtu tolerance ± 3 km/hod tedy jel rychlostí 64 km/hod, a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod o 14 km/hod, tím porušil ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.*

Tímto jednáním obviněný porušil ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a proto se mu podle ustanovení § 125f odst. 4 ve spojení s ustanovením § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu

ukládá:

*Pokuta ve výši 6000,- Kč, slovy Šesttisíc korun českých
Náklady řízení ve výši 1000,- Kč, slovy Jedentísíc korun českých*

Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo doručeno odvolateli prostřednictvím datové schránky ID: qit5kei, a to dne 22.09.2023. Odvolatel podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo na základě výzvy správního orgánu I. stupně doplněno. V doplněném podání uvedl, že je proti němu vedeno vícero řízení o přestupku a tyto by měli být řešeny ve společném řízení, a k tomu uvedl obecné skutečnosti. Závěrem odvolatel navrhl, aby bylo napadené zrušeno a věc vrácena k novému projednání se stanoviskem dodržet absorpční zásadu.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že odvolatel porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se tak svým jednáním dopustil.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Odvolatel nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní

čin, který je v zákoně za přešupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v § 125f odst. 1 stanoví, že se právnická nebo fyzická osoba dopustí přešupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Provozovatel vozidla je pak definován v § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., kde je stanoveno, že tímto je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění o odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 56/2001 Sb.), nebo obdobné evidenci jiného státu. V zákoně č. 56/2001 Sb., konkrétně v § 2 odst. 15, je shodně konstatováno, že provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.

Z výše uvedeného vyplývá, že subjektem, na kterého doléhá skutková podstata přešupku provozovatele vozidla podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., tím, že v rozporu s § 10 zákona č. 361/2000 Sb., nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, je provozovatel vozidla. V posuzovaných případech došlo k přešupkům podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, 3, 4 zákona č. 361/2000 Sb.

Správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přešupků osoby řidiče ve smyslu § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., jestliže vyzval odvolatele k uhrazení určené částky či k určení totožnosti řidiče v rámci každého protiprávního jednání, přičemž odvolatel ve všech šetřených případech zůstal pasivní.

Jelikož se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo identifikovat osobu řidiče zejména z důvodu pasivity odvolatele, učinil tak nezbytné kroky ke zjištění pachatele v době inkriminovaných přešupků v souladu s § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., kdy na základě těchto skutečností věc přešupků nezjištěného řidiče odložil podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., neboť nezjistil skutečností odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě a následně zahájil řízení z hlediska objektivní odpovědnosti s provozovatelem vozidla (odvolatelem), neboť nebylo o něm v inkriminovaných dobách pochyb, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb.

Odvolacímu správnímu orgánu i správnímu orgánu I. stupně je známo, že s odvolatelem se vedou i další řízení o stejném přešupku (provozovatele vozidla), avšak nelze veškeré jeho přešupky sloučit do společného řízení. Správní orgán I. stupně je ze zákona povinnen

nejdříve vyzvat provozovatele vozidla k uhrazení určené částky popř. sdělení údajů o řidiči v době protiprávního jednání, kdy lhůta k těmto opatřením činí 30 dnů. Správní orgán I. stupně má lhůtu 60 dnů na zjištění skutečností odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě od doby, kdy se o protiprávním jednání dozvěděl.

Odvolací správní orgán při posuzování absorpční zásady ze spisové dokumentace zjistil, že správní orgán I. stupně šetřil přestupek ze dne 06.09.2022 veřešeném příkazem spis zn.: OD-26848/2022-KOPVA a přestupek ze dne 12.07.2022 veřešeném příkazem spis zn.: OD-21348/2022-BERJA, které byly následně rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 20.04.2023 č.j.: 034468/2023/KUSK/OLPPS/ZAV vyřešeny v rámci společného řízení, kdy byl uložen správní trest pokuty ve výši 1.500 Kč, přičemž o tomto podkladu nebyl odvolatel vyrozuměn, neboť toto rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v jeho sféře vlivu a byl s ním seznámen. Odvolací správní orgán dále uvádí, že v nyní posuzovaném případě by se jednalo o přestupky ze dne 06.08.2022 a dne 04.09.2022

K námitce neuzítí absorpční zásady odvolací správní orgán uvádí, že samotné porušení nevedení společného řízení nelze považovat za vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť vedení společného řízení je pouhou procesní cestou k uplatnění zásady absorpce pro účely uložení trestu za sbíhající se přestupky, přičemž prvním rozhodnutím o jednom z více sbíhajících se přestupků nemůže být tato zásada porušena, porušena by byla tehdy kdyby správní orgán I. stupně nepřihlédl k sankcím uloženým dříve za sbíhající se přestupky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.12.2019 č.j.: 9 As 164/2018-36, dostupné na www.nssoud.cz). Dle § 140 odst. 1 správního řádu správní orgán I. stupně *může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.* Z uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně není striktně povinen vést společné řízení.

V nyní posuzovaném případě nemohl správní orgán I. stupně vést společné řízení, neboť tyto se nacházeli v jiných fázích řízení, kdy v případě přestupku ze dne 12.07.2022 bylo řízení zahájeno dne 04.11.2022 a přestupku ze dne 06.09.2022 bylo řízení zahájeno dne 10.01.2023, kdy dále v případě nyní posuzovaných přestupků bylo řízení zahájeno dne 21.07.2023, tudíž se řízení vedená s odvolatelem nacházela v odlišných fázích řízení a jejich společné projednání by tak nebylo rychlé a hospodárné.

Ve společném případě by se jednalo o přestupky nezjištěného řidiče ze dne 12.07.2022 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., dne 06.08.2022 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, dne 04.09.2022 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona a dne 06.09.2022 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

Odvolací správní orgán s ohledem, že v nyní posuzované věci je též projednáván přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. nezjištěného řidiče, je uložený správní trest pokuty v této věci adekvátní, a to s přihlédnutím ke spáchání dalších přestupků nezjištěného řidiče nepodlehající společnému řízení. Odvolací správní orgán neshledal důvody vedoucí ke změně výše uloženého správního trestu na základě shora uvedených skutečností.

Odvolací správní orgán tak uzavírá, že veškeré odvolací námitky odvolatele považuje za liché. Odvolací správní orgán po přezkoumání spisové dokumentace zjistil, že rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

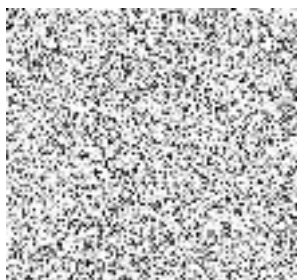
Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka odd. přestupků a správních agend

Rozdělovník:

- odvolatel
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 08.01.2024
Číslo jednací: 003495/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_138644/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal [REDACTED] v zastoupení na základě plné moci [REDACTED] proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků, ze dne 04.10.2023 č.j.: MUCE 171138/2023 OP/No o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. b), písm. f) bod 8 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDACTED] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků, ze dne 04.10.2023 č.j.: MUCE 171138/2023 OP/No se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu, z předložené spisové dokumentace zn.: S-MUCE 134434/2021 OP/No zjistil následující.

Rozhodnutím Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků (dále jen správní orgán I. stupně), ze dne 04.10.2023 č.j.: MUCE 171138/2023 OP/No (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného Pavla Kmocha, nar. 26.07.1068, trv. pobyt Zlenická 932/28, 104 00 Praha 10 (dále jen obviněný), tím, že

„dne 24. 07. 2021 v 15:05 hodin, se jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky [REDACTED] v obci Jesenice, na křižovatce ulic Mladíkov a Zdiměřická, nechoval ohleduplně a ukázněně, neřídil se pravidly provozu na pozemních komunikacích, řídil motorové vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem a na křižovatce, kde nevyplývá přednost v jízdě z dopravního značení a místní úpravou, nedal přednost motorovému vozidlu tovární značky Citroen registrační značky [REDACTED] přijíždějícímu zprava a došlo ke střetu uvedených vozidel. Při šetření dopravní nehody byl obviněný vyzván k podrobení se dechové zkoušky ke zjištění, prostřednictvím detekčního přístroje Dräger Alcotest 7510 Standard vyr. č. ARBM-0106, není-li ovlivněn alkoholem, s pozitivním výsledkem v 15:38 hodin 0,65‰ a v 15:48 hodin 0,59‰ alkoholu v dechu, kdy při zohlednění maximální dovolené odchylky analyzátoru a expertně stanovené nejistoty dle přepočtové tabulky Metodiky měření alkoholu v dechu Českého metrologického institutu byla zjištěna hladina 0,35‰ alkoholu v krvi. Následně se obviněný podrobil v čase 18:29 hodin odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve, jehož výsledek byl 0,00 g/kg. Znaleckým posudkem byla stanovena hladina 0,41 g/kg alkoholu v krvi v době řízení motorového vozidla, přičemž znalec alkohol v krvi obviněného považuje za prokázaný. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna.“

Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce [REDACTED] (dále jen zmocněnec), [REDACTED] a to dne 05.10.2023. Zmocněnec podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo po výzvě správního orgánu I. stupně doplněno. V doplněném podání zmocněnec napadl rozhodnutí v celém rozsahu. Zmocněnec své odvolání situoval do několika bodů, ve kterých napadl

1. výrokovou část, kdy se správní orgán I. stupně neměl řídit právním názorem odvolacího správního orgánu, kdy ve výroku absentují nezbytné skutečnosti,
2. dokazování, kdy je jednání prokázáno pouze výčtem listin a není zřejmé, které jsou podkladem a které důkazem,
3. závěr učiněný ve znaleckém posudku, kdy správní orgán I. stupně vzal přepočet znalce a dále se k němu blíže nevyjádřil,
4. ve věci nebylo provedeno žádné dokazování a postup správního orgánu I. stupně je v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, kdy dále o dokazování nebyl sepsán protokol,
5. nebyl zjištěn stav věci, o kterém by nebyly důvodné pochybnosti.

Zmocněnec dále uvedl, že správní orgán nepostupoval v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu, se zásadou In dubio pro reo. Závěrem pak navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedených přestupků se tak svým jednáním dopustil. Odvolací správní orgán dále dospěl k závěru, že správní trest (pokuta a zákaz činnosti) byl uložen na základě dostatečně a nepochybně prokázaných důkazů. Důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý. Svůj závěr odvolací správní orgán odůvodňuje následujícími skutečnostmi.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byla poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil, a to prostřednictvím zmocněnce.

Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán na podporu svého výše učiněného závěru uvádí následující zjištění. Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky účastníkem dopravní nehody. V rámci silniční kontroly byl obviněný vyzván k dechové zkoušce, která vyšla s pozitivním výsledkem, kdy tento výsledek potvrdil i v rámci provedení znalecký posudek. Uvedené je nadevší pochybnost prokázáno shromážděnými a provedenými důkazy (viz. spisová dokumentace, včetně fotodokumentace), které správní orgán I. stupně i řádně ve svém rozhodnutí hodnotil svými úvahami.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Odvolací správní orgán konstatuje, že Nejvyšší správní soud dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupný na www.nssoud.cz), judikoval k materiálnímu znaku přestupku, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje

určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., zároveň je zde stanoveno v § 4 písm. b) téhož zákona, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, z čehož vyplývá, že účastník provozu je se zákonem seznámen, neboť jeho znalost se projevuje i při závěrečné zkoušce v autoškolě. Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak daného přestupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, tak, jak ji uvedl správní orgán I. stupně, tedy nedbalost, kdy odvolací správní orgán doplňuje, že se jedná o nedbalost vědomou dle § 15 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., neboť obviněný věděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší či neohrozí.

K problematice naplnění materiální stránky přestupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal řádně již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přestupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností.

Odvolací správní orgán uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Vznesenou námitku týkající se výroku napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán odmítá jako lichou. Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Z výroku je zcela patrné, které ustanovení zákona obviněný porušil a jaké skutkové podstaty přestupků naplnil. Odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku odvoláním napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

K otázce dokazování odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně neuvedl pouze výčet listin, ale k jednotlivým listinám uvedl, co z nich vyplývá a prokazuje, a tudíž se jedná o důkazy. Dále je nutné podotknout, že správní orgán I. stupně dále ve kontextu svého odůvodnění naznačil, že úřední záznamy Policie České republiky, na které pouze poukázal a tím je označil za pouhé podklady, o které se v rámci řízení opřel. Tudíž námitku týkající se, které listiny jsou podklady a které důkazem, odvolací správní orgán zamítá jako lichou.

Odvolací správní orgán blíže ke znaleckému posudku uvádí, že znalec závěrem konstatoval, že provedené dechové zkoušky jsou relevantní. Z protokolu o lékařském vyšetření lze seznat, že výstupní výsledek je zde uveden nulový, avšak výsledek je zde vymezen na 0,10 ‰, kdy s ohledem na metodiku, kterou mají laboratoře vůči svým postupům, je zcela shodný se závěrem znaleckého posudku, kdy se hladina <0,20 ‰ zapisuje jako negativní. Při dechových zkouškách vyšel výsledek v 15:38 hodin 0,65 ‰ a v 15:48 hodin 0,59 ‰, tedy nejnižší možná hladina alkoholu v dechu byla 0,35 ‰. Z uvedeného pak lze učinit závěr, že obviněný měl v době dechových zkoušek minimálně 0,41 ‰ alkoholu v krvi, kdy tento závěr učinil znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie č. posudku: 10374.

Správní orgán I. stupně provedl znalecký posudek v rámci prokázání hladiny alkoholu v krvi obviněného v době řízení motorového vozidla. Dle Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.01.2016 č.j.: 52 A 84/2015 – 61 (dostupný na www.zakonyprolidi.cz) jsou při dokazování prostřednictvím písemných podkladů práva účastníka řízení zajištěna postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, § 51 odst. 2 téhož zákona se neužije. V daném řízení byl zmocněnec poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu a byla mu k tomu stanovena i přiměřená lhůta. Dále i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.03.2013 č.j.: 1 As 157/2012 – 40 (dostupný na www.zakonyprolidi.cz) judikoval, že správní orgán není povinen postupovat dle § 51 odst. 2 správního řádu z roku 2004, tj. vyrozumět účastníka řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, jde-li o provedení důkazu listinou. Dikce § 51 odst. 2 správního řádu byla zákonodárcem udělena možností správním orgánům provádět dokazování mimo ústní jednání, a to vždy, nehrozí-li nebezpečí z prodlení, tedy nejedná-li se o důkaz neopakovatelný nebo neodkladný, a to za podmínky, že jsou včas vyrozuměni účastníci řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání. Neopakovatelným důkazem je pak chápán takový důkaz, který nebude možno ve správním řízení provést z určitého důvodu, např. opuštění území našeho státu cizím státním příslušníkem, který se již nemá v úmyslu do ČR vrátit, přitom však jde o důležitého svědka. Neodkladným úkonem je pak chápán takový úkon, který nebude-li bez zbytečného odkladu, tj. pokud možno co nejdříve proveden, bude sice moci být proveden v řízení též později, avšak s rizikem, že tím bude jeho výpovědní síla výrazně narušena a důkaz sám se nejspíš stane nepoužitelným. Z výše uvedeného vyplývá, že se v daném řízení o žádný neodkladný úkon či neopakovatelný důkaz nejedná, tudíž postup správního orgánu I. stupně nebyl v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu.

Dle odvolacího správního orgánu byl zjištěn skutkový stav věci bez zřejmých pochybností, zcela v souladu § 3 správního řádu a není tak pochyb o naplnění skutkových podstat přestupků obviněného.

Odvolací správní orgán závěrem dodává, že na základě posouzení novelizace zákona č. 361/2000 Sb. shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro obviněného příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, ani příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby zákazu činnosti, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku. Odvolací správní orgán uvádí, že vzhledem ke shora uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Dle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Bc. Nikol Nováková, DiS., v.r.

odborná referentka oddělení přestupků a správních agend

Rozdělovník:

- zmocněnec
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Doložka právní moci a vykonatelnosti

Číslo jednací: 003495/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_138644/2023/KUSK/2
Věc: rozhodnutí o odvolání

Údaje o elektronickém podpisu rozhodnutí (dále také jen "vstupující dokument"):

Vstupující dokument byl elektronicky podepsán.

Údaje o certifikátu č.1

Číslo certifikátu: 22948384
Držitel certifikátu: "Bc. Nikol Nováková, DiS.", odborný referent,
Středočeský kraj, 2918, Středočeský kraj - Krajský
úřad
Typ: el.podpis
s časovým razítkem
Výsledek ověření: el.podpis - je platný/á
Vydavatel certifikátu: PostSignum Qualified CA 4

Toto rozhodnutí nabylo (dle ustanovení zákona č. 500/2004 Sb.) právní moci dne 11.01.2024

Doložka o právní moci a vykonatelnosti připojena dne 22.01.2024 11:48

Doložku připojil: Bc., Dis. Nikol Nováková

Praha: 18.01.2024
Číslo jednací: 011633/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_140380/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal odvolatel [REDACTED] proti rozhodnutí Městského úřadu Český Brod, Odbor dopravy a obecní živnostenský úřad, č.j.: MUCB 51008/2023 ze dne 25.09.2023 a **rozhodl takto:**

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** odvolatel [REDACTED] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Český Brod, Odbor dopravy a obecní živnostenský úřad, č.j.: MUCB 51008/2023 ze dne 25.09.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), při svém rozhodování vycházel z předložené spisové dokumentace zn.: S.MUCB 20846/2022/ODŽÚ-Hrá a podání odvolatele [REDACTED] (dále jen odvolatel).

Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, Městský úřad Český Brod, Odbor dopravy a obecní živnostenský úřad (dále jen správní orgán I. stupně), po obdržení oznámení od Městské policie Český Brod vyzval dne 13.05.2022 podle § 125h zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), odvolatele, jakožto provozovatele motorového vozidla registrační značky [REDACTED], s nímž došlo ke spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se dopustil nezjištěný řidič dne 23.04.2022 v 11:22 hodin na silnici č. I/12 v obci Rostoklaty

směr Kolín tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy naměřena rychlost 60 km/h, při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, tedy o 10 km/h vyšší než je nejvyšší dovolená rychlost v daném místě, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., vyzval k zaplacení určené částky, kterou určil ve výši 500 Kč, popř. ke sdělení údajů o řidiči v době spáchání přestupku. Odvolatel jako řidiče označil pana [REDACTED] (dále jen pachatel).

Správní orgán I. stupně zaslal pachateli výzvu k podání vysvětlení, kdy pachatel sdělil, že v inkriminované době předmětné vozidlo řídil. Na základě tohoto sdělení vyhotovil správní orgán I. stupně příkaz ze dne 18.07.2022. Proti vyhotovenému příkazu podal pachatel odpor, který nespĺňoval veškeré náležitosti dle správního řádu. Správní orgán I. stupně následně obdržel plnou moc udělenou pachatelem odvolateli, též bez zákonných náležitostí. Správní orgán I. stupně, po posouzení řízení ve věci přestupku pachatele odvolacím správním orgánem, vyzval pachatele k doplnění podpisu na podaném odporu, kdy byl zároveň poučen o následcích jeho nedoplnění. Pachatel zaslal pouze podepsanou plnou moc, kterou udělil odvolateli. Jelikož podpis na podaném odporu nebyl doplněn, nabyl tak příkaz ze dne 18.07.2022 č.j.: MUCB 37971/2022 ve věci přestupku pachatele jako řidiče právní moci dne 10.08.2022. O této skutečnosti byl pachatel správním orgánem I. stupně informován.

Dne 17.06.2023 zaslal odvolatel správnímu orgánu I. stupně žádost o informaci o stavu řízení, kdy požádal o zaslání soupisu součástí spisu. Správní orgán I. stupně sdělil odvolateli, že není povinen zasílat kopii či části spisu a vyrozuměl, že má právo nahlížet do spisu a dále, že věc je pravomocně ukončena. Odvolatel se s odpovědí správního orgánu I. stupně neztotožnil a reagoval, že chce využít práva dle § 36 správního řádu a žádá o sdělení stavu řízení, a tudíž nežádá o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu. Dále odvolatel požádal o sdělení, zda oprávněná úřední osoba splňuje požadavky na ni kladené. Správní orgán I. stupně sdělil, že věc byla pravomocně ukončena dne 10.08.2022 a dále, že je oprávněnou úřední osobou splňující požadavky zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Dne 24.07.2023 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil odvolatel a byla mu pořízena kopie spisového materiálu.

Odvolatel dne 04.09.2023 požádal o obnovení řízení dle § 100 správního řádu, kdy mimo jiné uvedl, že dle vyjádření Policie České republiky nebyla součinnost Městské policie Český Brod dne 23.04.2022 dle § 79a zákona č. 361/2000 Sb., poskytnuta. Tuto žádost odvolatel zaslal na základě sdělení správního orgánu I. stupně, že pachatel byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., neboť nedoplnil ani po výzvě svůj podpis na podaném odporu. Dále odvolatel poukázal, že oprávněná úřední osoba odmítla poskytnout soupis spisu či jeho kopii a zaslat ji do datové schránky, a proto se musel dostavit

osobně k nahlédnutí do spisu, zda nebylo měření prováděno nezákonně. Jelikož správní orgán I. stupně neprovedl důkaz zákonnosti měření, nepostupoval tedy v souladu s § 3 správního řádu. Z uvedeného dle odvolatele byly naplněny podmínky dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Správní orgán I. stupně po posouzení důvodů odvolatele a zhodnocení spisového materiálu vyhotovil dne 25.09.2023 č.j.: MUCB 51008/2023 rozhodnutí, kterým žádost o obnovu řízení, ukončeného příkazem ze dne 18.07.2022, s nabytím právní moci dne 10.08.2022, zamítl.

Písemné vyhotovení bylo zasláno odvolateli prostřednictvím datové schránky, ID: a to dne 06.10.2023 tzv. fikcí. Odvolatel podal v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém odkázal na odpověď Policie České republiky a na odůvodnění správního orgánu I. stupně. Odvolatel rozporoval řádně nezjištěný skutkový stav věci. Na základě jím uváděných skutečností je dle jeho názoru naplněny podmínky pro obnovu řízení ve věci, kdy závěrem požádal o zrušení napadeného rozhodnutí a kladné vyřízení jeho žádosti.

Odvolací správní orgán na základě podaného odvolání přezkoumal předloženou spisovou dokumentaci správním orgánem I. stupně a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s platnými právními předpisy, když žádosti o obnovu řízení zamítl. Svůj závěr odvolací správní orgán odůvodňuje následovně.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, na které se v žádosti o obnovu řízení odvolatel odkazuje, se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Pro zde posuzovaný případ je nezbytné vycházet právě z dikce tohoto ustanovení, ze kterého nepochybně v první řadě vyplývá, že podmínkou pro povolení obnovy je fakt, že vyšly najevo neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době posuzovaného řízení a které účastník zároveň nemohl uplatnit. V daném případě odvolací správní orgán, stejně jako správní orgán I. stupně, neshledal žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by vyšly později najevo, a které by nemohl odvolatel, jako účastník řízení uplatnit.

Spornou otázkou, kterou odvolatel v žádosti avizoval, je ve zde posuzovaném případě tedy okolnost, zda správní orgán I. stupně řádně zjistil skutkový stav věci, neboť dle tvrzení odvolatele nebyla prokázána zákonnost měření v souladu s § 79a zákona č. 361/2000 Sb. Odvolací správní k uvedenému uvádí, že touto námitkou odvolatel napadá zákonnost postupu správního orgánu I. stupně, respektive lze konstatovat, že uvedené podání označené jako žádost o obnovu řízení lze hodnotit jako podnět k zahájení přezkumného řízení, tedy žádost o postup podle § 94 a násl. správního řádu, který bude odvolacím správním orgánem následně

samostatně, tedy mimo zde posuzované odvolání uplatněné proti rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení, vypořádán.

Odvolací správní orgán konstatuje, že spisová dokumentace obsahuje písemnost ze dne 16.08.2016 Policie České republiky, Krajské ředitelství Středočeského kraje, Územní odbor Kolín, týkající se určení míst k měření rychlosti, ve které je uvedeno *obec Rostoklaty: - silnice č. I/12 – v obou směrech v prostoru bytové zástavby, zejména pak v prostoru vyznačeného přechodu pro chodce*, kdy tato součinnost vyplývá z dikce § 79a zákona č. 361/2000 Sb. O odvolatelem doložené písemnosti, že Policií České republiky nebyla součinnosti poskytnuta, je třeba chápat tak, že v inkriminovaném datu nebyla součinnost poskytována, neboť ta byla poskytnuta výše uvedenou písemností. Z fotodokumentace přestupku pak vyplývá, že měření automatizovaným technickým prostředkem probíhalo v obci Rostoklaty, silnici č. I/12 směr na Kolín. Dále je nutné uvést, že spisová dokumentace obsahuje dle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, podklady o vhodném způsobu zveřejnění probíhajícího měření prostřednictvím automatizovaného technického prostředku.

Odvolací správní orgán závěrem uvádí, že v nyní posuzované věci je předmětem odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně týkající se zamítnutí žádosti o obnovu řízení ve věci přestupku pachatele dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Dle odvolacího správního orgánu nebyly podmínky pro obnovu řízení naplněny a správní orgán I. stupně postupoval v souladu s platnými právními předpisy, když podanou žádost o obnovu řízení zamítl, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	22.01.2024 10:36:03
Důvod:	
Místo:	

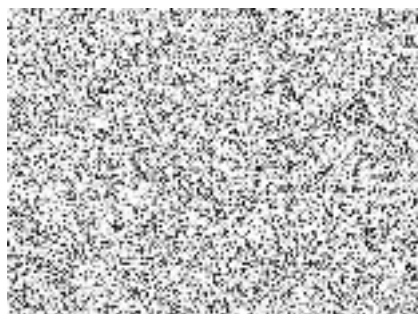
Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.

odborná referentka oddělení přestupků a správních agend

Rozdělovník:

- odvolatel
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 23.01.2024
Číslo jednací: 012728/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_143618/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný [REDAKCE], v zastoupení na základě plné moci ze dne 08.11.2023 [REDAKCE], proti rozhodnutí Městského úřadu Beroun, Odbor správní a obecní živnostenský úřad, č.j.: MBE/76999/2023/SPR-MaF ze dne 24.10.2023 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **rozhodl takto:**

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDAKCE] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Beroun, Odbor správní a obecní živnostenský úřad, č.j.: MBE/76999/2023/SPR-MaF ze dne 24.10.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Beroun, Odbor správní a obecní živnostenský úřad (dále jen správní orgán I. stupně), č.j.: MBE/76999/2023/SPR-MaF ze dne 24.10.2023 (dále jen rozhodnutí), byl obviněný [REDAKCE] uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu naplnil z nedbalosti porušením § 4 písm. c) téhož zákona tím, že dne 04.03.2023 v 16:04 hodin v obci Beroun ulici Na Máchovně u čp. 437 ve směru jízdy do ulice Třída Míru jako řidič nákladního vozidla tovární značky

Tatra, registrační značky [REDACTED] nerespektoval dopravní značku č. B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“.

Za uvedené protiprávní jednání správní orgán I. stupně uložil v souladu s § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 1.500 Kč. Dále uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo doručeno obviněnému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 25.10.2023. Obviněný podal prostřednictvím [REDACTED] [REDACTED] (dále jen zmocněnec), dne 09.11.2023 odvolání, ve kterém uvedl, že pokutu považuje za šikanózní výkon práva, neboť potřebuje obhospodařovat pole, přičemž před protiprávním jednáním zažádal o udělení výjimky, a to dne 22.02.2023, avšak ta byla vyřízena až dne 14.03.2023. Dále uvedl, že se faktická odpovědnost za přestupek jeví absurdní ze dvou aspektů (žádost o výjimku před protiprávním jednáním a neexistence jiné možnosti pro jinou objízdnu trasu). Závěrem zmocněnec uvedl, že správní orgán o podané žádosti věděl a nikterak k ní nepřihlédl a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se tak svým jednáním dopustil. Odvolací správní orgán dále dospěl k závěru, že správní trest (pokuta) byl uložen na základě dostatečně a nepochybně prokázaných důkazů. Důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý. Svůj závěr odvolací správní orgán odůvodňuje následujícími skutečnostmi.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil.

Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán na podporu svého výše učiněného závěru uvádí následující zjištění. Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl jako

řidič nákladního motorového vozidla tovární značky Tatra, registrační značky ztotožněn hlídkou Městské policie Beroun na základě občanského a řidičského průkazu, kdy jej zastavila, a to z důvodu, že řídil výše uvedené vozidlo po ulici Na Máchovně směrem do ulice Třída Míru, kdy byl u čp. 437 spatřen hlídkou Městské policie Beroun, a to v době, kdy zde platila dopravní značka č. B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“. Obviněný inkriminovaném čase, tj. dne 04.03.2023 v 16:04 hodin řídil motorové vozidlo v úseku platnosti dopravního značení, a to v době, kdy neměl schválenou žádost výjimku z dopravního značení. Uvedené je nadevší pochybnost prokázáno shromážděnými a provedenými důkazy (viz. spisová dokumentace, včetně fotodokumentace a videozáznamu), které správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí hodnotil svými úvahami.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Odvolací správní orgán konstatuje, že Nejvyšší správní soud dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupný na www.nssoud.cz), judikoval k materiálnímu znaku přestupku, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., zároveň je zde stanoveno v § 4 písm. b), že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, z čehož vyplývá, že účastník provozu je se zákonem seznámen, neboť jeho znalost se projevuje i při závěrečné zkoušce v autoškole. Obviněná tedy svým zaviněným jednáním naplnila formální i materiální znak daného přestupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, tak, jak ji uvedl správní orgán I. stupně, tedy nedbalost nevědomá, tak jak ji odůvodnil správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí.

K problematice naplnění materiální stránky přestupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přestupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností.

Odvolací správní orgán k podané žádosti o udělení výjimky z dopravního značení uvádí, že žádost byla ke správnímu orgánu podána dne 22.02.2023. Správní orgán má na vyřízení žádosti stanovenou lhůtu 30 dnů, tj. do dne 24.03.2023. Správní orgán udělil výjimku již dne 14.03.2023. Z uvedeného platí, že ulicí Na Máchovně mohl obviněný užívat až po udělení této

výjimky, tedy od dne 14.03.2023. Do data udělení této výjimky je obviněný jako účastník provozu na pozemní komunikaci dodržovat pravidla silničního provozu.

Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného a s odkazem na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, se kterým se odvolací správní orgán ztotožňuje a odkazuje na něj, má za prokázané, že se obviněný přestupku kladenému za vinu dopustil.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele. Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán tak závěrem uvádí, že vzhledem ke shora uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

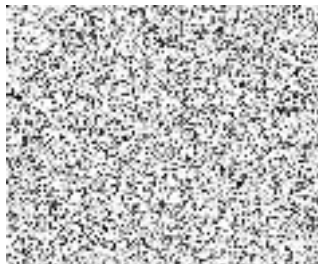
Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	23.01.2024 14:05:24
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka oddělení přestupků a správních
agend

Rozdělovník:

- zmocněnec obviněného
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 01.02.2024
Číslo jednací: 018008/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_146910/2023/KUSK/3
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS./ I. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný [REDAKCE] v zastoupení na základě plné moci [REDAKCE]

[REDAKCE] proti rozhodnutí Městského úřadu Dobříš, Odbor správních agend, ze dne 18.10.2023 č.j.: MDOB 67779/2023/SLM o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), a **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného [REDAKCE] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Dobříš, Odbor správních agend, ze dne 18.10.2023 č.j.: MDOB 67779/2023/SLM se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Dobříš, Odbor správních agend (dále jen správní orgán I. stupně), ze dne 18.10.2023 č.j.: MDOB 67779/2023/SLM (dále jen rozhodnutí) byl obviněný [REDAKCE] (dále jen obviněný), uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., který naplnil potušením § 18 odst. 3 téhož zákona tím, že dne „12.12.2022 v čase 20:36 h jako fyzická osoba - řidič, v provozu na pozemních komunikacích řídil v 27,9 km dálnice D4, ve směru jízdy Praha - Písek motorové vozidlo tov. zn. BMW 530D, registrační značky (dále jen RZ) [REDAKCE] s kterým v daném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, kdy vozidlu byla radarovým rychloměrem RAMER 10C

naměřena rychlost 166 km/h. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3% byla jako nejnižší rychlost vozidla stanovena na 161 km/h.“

Za spáchání výše uvedeného přestupku uložil správní orgán I. stupně obviněnému dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 2.500 Kč. Dále mu uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Písemný vyhotovení rozhodnutí bylo řádně doručeno dne 23.10.2023 prostřednictvím datové schránky [REDAKCE] (dále jen zmocněnec), [REDAKCE] Zmocněnec podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo po výzvě správního orgánu I. stupně doplněno. V doplněném podání pak zmocněnec napadl nedostatečné vypořádání jeho námitek ze strany správního orgánu I. stupně. Rozhodnutí je dle jeho názoru nepřezkoumatelné též z důvodu vnitřní rozpornosti, neurčitosti a nejednoznačnosti, dále pak v nedostacích ve skutkových zjištěních, kdy se k těmto skutečnostem dále v odvolání vyjadřuje. Zmocněnec dále napadl výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kdy s odkazem na odůvodnění není zřejmé, jaké důkazy či podklady byly provedeny. Zmocněnec též poukázal na to, že správní orgán I. stupně měl porušit zásadu zákazu dvojího přičítání, kdy uvedl, v čem takové porušení spatřuje. Správní orgán I. stupně se nedostatečně zabýval materiální stránkou přestupku, kdy jeho úvahy jsou dle zmocněnce nedostatečné, přičemž přestupek vykazoval dle jeho názoru bagatelní závažnost. Závěrem zmocněnec navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno, popř. věc vrácena k novému projednání.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu, na základě podaného odvolání přezkoumal předloženou spisovou dokumentaci zn.: MDOB/28059/2022/OSA v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se dopustil. Odvolací správní orgán svůj závěr odůvodňuje následovně.

Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že obviněný řídil dne 12.12.2022 ve 20:36 hodin na dálnici D4 v 27,9 km ve směru jízdy na obec Písek motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky [REDAKCE] kdy mu byla rychloměrem RAMER 10C naměřena rychlost 166 km.h⁻¹, při zvážení možné odchylky měření ± 3 %, byla naměřena rychlost 161 km.h⁻¹, a to v místě, kde je zákonem stanovena nejvyšší dovolená rychlost 130 km.h⁻¹, tedy ji překročil o 31 km.h⁻¹. Tímto jednáním obviněný porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3

téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (na dálnici) o 30 km.h⁻¹ a více.

Z podkladů nejsou ani pochybnosti v osobě přestupce (obviněného), který byl na místě silniční kontroly ztotožněn na základě občanského a řidičského průkazu. Uvedené je nadevší pochybnost prokázáno shromážděnými a provedenými důkazy (viz. spisová dokumentace včetně fotodokumentace), které správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí hodnotil svými úvahami.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil, což také učinil, když si v řízení zvolil zmocněnce a vyjádřil se k podkladům před vydáním rozhodnutí.

Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán na podporu svého výše učiněného závěru uvádí následující zjištění.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v § 125c odst. 1 písm. f) bod 3, za přestupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více. Zákonodárce zde tedy jako přestupek označil protiprávní jednání spočívající překročení dovolené rychlosti. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45 (dostupné na www.nssoud.cz), soud, k materiálnímu znaku přestupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb. Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak přestupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, tak, jak ji uvedl správní orgán I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí, tedy nedbalost nevědomá.

K problematice naplnění materiální stránky přestupku (se kterou se správní orgán I. stupně vypořádal již v napadeném rozhodnutí) odvolací správní orgán uvádí, že v daném případě byl materiální znak přestupku spočívající ve společenské škodlivosti jednání obviněného naplněn bez jakýchkoliv pochybností. Jak je již výše uvedeno, obviněný řídil dne 12.12.2022 ve 20:36 hodin na dálnici D4 v 27,9 km ve směru jízdy na obec Písek motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky což bez jakýchkoliv pochybností vyplývá z oznámení Policie České republiky, Dopravní inspektorát Příbram, č.j.: KRPS-304605-8/PŘ-2022-011106, neboť byl na místě ztotožněn na základě předložených dokladů, tj. občanského a řidičského průkazu. Jelikož obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 31 km.h⁻¹ mimo obec (na dálnici D4), a to v místě kde je povolena rychlost nejvýše 130 km.h⁻¹, lze jím spáchaný přestupek považovat za jednání ohrožující zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu bez ohledu na to, zda jím došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu, neboť jak již bylo výše uvedeno, zákonodárce jasně vymezil protiprávní jednání, kdy se v daném případě nejedná o bagatelní překročení rychlosti (např. srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j.: 6 As 187/2016 – 23 ze dne 27.09.2016, dostupný na www.nssoud.cz).

Odvolací správní orgán uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Vznesenou námitku týkající se výroku napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán odmítá jako lichou. Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, kdy námitku neuvedení podkladů a důkazů má odvolací správní orgán též za lichou, neboť v rámci textu odůvodnění jsou zahrnuty veškeré podklady a důkazy, kdy správní orgán I. stupně řádně uvedl, co z jednotlivých důkazů vyplývá. Vyhotovení rozhodnutí splňuje dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Odvolací správní orgán dále konstatuje, že neshledal pochybnosti ani v osobě přestupce. Ze spisové dokumentace nevyplývá žádná pochybnost o totožnosti osoby přestupce, tedy obviněného. Z předložené spisové dokumentace, respektive z důkazů v této obsažených, je nepochybně seznatelné, že přestupcem je právě obviněný, který v inkriminovaný čas řídil předmětné vozidlo a jako řidič svým jednáním naplnil skutkovou podstatu vymezenou ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

K námitce týkající se porušení práva dle § 36 odst. 3 správního řádu odvolací správní orgán uvádí, že sice byla omluva z ústního jednání nařízeného na den 06.10.2023 ze strany správního orgánu I. stupně akceptována, ale vzhledem k dalším okolnostem přistoupil správní orgán I. stupně k zaslání spisové dokumentace do datové schránky zmocněnce a stanovil lhůtu 5 dnů ode dne přípisu k využití svých práv, konkrétně pak dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Odvolací správní orgán má i tuto námitku za lichou, neboť zmocněnec měl možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, přičemž tohoto práva nevyužil.

Odvolací správní orgán k záznamu o přestupku uvádí, že je z něj patrné, že z fotografie (záznamu o přestupku) seznatelně vyplývá následující. Levá zadní část předmětného vozidla se nachází ve vyhodnocovacím svazku, kdy další údaje na záznamu uvedené odpovídají zjištěným skutečnostem. Měření je prováděno automaticky (měření v automatizovaném režimu), kdy údaje jsou automaticky přiřazeny na fotografii počítačově, kdy interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je věrohodný. Odvolací správní orgán zmiňuje, že pokud by měření proběhlo v rozporu s Návodem k obsluze, neproběhly by správně interní procesy, verifikace měření a snímek by byl anulován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2017 na www.nssoud.cz). Především se odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 08.03.2018 č.j.: 4 As 152/2017-30 (dostupný na www.nssoud.cz), který uvedl, že zařízení (rychloměr RAMER10 C) je takové povahy, že v případě chyby v měření by neprovedlo měření vůbec, resp. by nevyhotovil snímek vozidla s vyznačenou rychlostí. Dále se odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.01.2022 č.j.: 10 As 182/2020-38 (dostupné na www.nssoud.cz), který judikoval, že *„byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (srov. rovněž rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27). Z toho je rovněž zjevná nedůvodnost kasační námitky, v níž stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které dospěly k témuž závěru, tj. že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, je možno měření považovat též za souladné s návodem k obsluze, aniž by návod k obsluze provedly k důkazu. Rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu, jsou tedy (nejen) v tomto směru přezkoumatelná a v souladu s aktuální judikaturou.“* Z uvedeného vyplývá, že snímek je věrohodný, neboť splňuje požadavky návodu k obsluze, tudíž není zapotřebí doplňovat spisovou dokumentaci o návod k obsluze, kdy ani obviněný nikterak konkrétně nezpochybnil výsledek či průběh měření. Protiprávní jednání bylo obviněnému prokázáno zejména fotografií pořízenou rychloměrem RAMER10 C (v.č. měřidla 12/0031, v.č. senzoru 12/0680), který byl způsobilý k měření na základě ověřovacího listu č. 066/22 platného do 10.04.2023. Odvolací správní orgán konstatuje, že z výše uvedeného vyplývá, že veškeré údaje jsou na záznamu o přestupku zadávány automaticky na základě vnitřních procesů a nelze do nich nikterak zasahovat. Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje k upřesnění místa měření a uvádí, že na záznamu o přestupku jsou uvedené dvě různá místa, kdy jedno je místem měření, tedy v jakém úseku probíhalo měření rychlosti, a druhé charakterizuje umístění rychloměru (GPS souřadnice), kdy tyto místa specifikují místo spáchání přestupku.

Dále k rozporům či neúplným interpretacím v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán uvádí, že nelze vytrhávat jednotlivé věci z textu, neboť právě v kontextu celého odůvodnění lze seznat, z jakých podkladů se při protiprávním jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti vychází, kdy se správní orgán k těmto dále vyjadřuje. Zmocněnec měl celý spisový materiál k dispozici a nikterak se k němu v řízení nevyjádřil, proto bylo vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí.

K námitce dvojího přičítání odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně uvedl, z jakých úvah vycházel při ukládání trestu pokuty, přičemž pokuta byla uložena na samotné dolní hranici zákonného rozpětí. K záznamům v evidenční kartě s časovým odstupem delším než 3 roky se přihlíží pouze v rámci osoby pachatele, tudíž je zde zachován institut zahlazení.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán uzavírá, že byl zjištěn řádně skutkový stav věci, kdy s ohledem na shora uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního řádu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	01.02.2024 12:29:19
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková, DiS., v.r.

odborná referentka oddělení přestupků a správních
agend

Rozdělovník:

- zmocněnec obviněného
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha:	28.02.2024	ZPĚTNÝ LEASING s.r.o.
Číslo jednací:	030402/2024/KUSK	IČO 11850400
Spisová značka:	SZ_155244/2023/KUSK/6	Nová výstavba 218
Vyřizuje:	Bc. Nikol Nováková, DiS., I. 307	435 21 Obrnice
Značka:	OSŽPS/NOV	

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podala společnost ZPĚTNÝ LEASING s.r.o., IČO 11850400, sídlem: Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků, č.j.: MUCE-200515/2023 OP ze dne 03.11.2023 v řízení o přestupcích dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** společnosti ZPĚTNÝ LEASING s.r.o., IČO 11850400, sídlem: Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice, **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků, č.j.: MUCE-200515/2023 OP ze dne 03.11.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Černošice, Odbor přestupků (dále jen správní orgán I. stupně), č.j.: MUCE-200515/2023 OP ze dne 03.11.2023 (dále jen rozhodnutí) byla společnost ZPĚTNÝ LEASING s.r.o., IČO 11850400, sídlem: Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice (dále jen odvolatel), uznána vinnou z přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť:

- 1) dne 27.07.2022 v 19:31 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 4AN 3972 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 161 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 31 km.h⁻¹,

- 2) dne 29.07.2022 v 13:04 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 6AY 0560 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 153 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 23 km.h⁻¹,
- 3) dne 11.06.2022 v 18:37 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 2AH 4248 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 150 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km.h⁻¹,
- 4) dne 20.08.2022 ve 14:45 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 2AH 4248 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 98 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), a to v době, kdy byla rychlost upravena dopravní značkou „B 20a“ na 80 km.h⁻¹, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 18 km.h⁻¹,
- 5) dne 21.08.2022 v 11:32 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 3SE 2844 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 141 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 11 km.h⁻¹,
- 6) dne 20.08.2022 ve 13:06 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,650 až 0.495 km ve směru jízdy k dálnici D1, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 9AC 1635 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 103 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), a to v době, kdy byla rychlost upravena dopravní značkou „B 20a“ na 80 km.h⁻¹, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 23 km.h⁻¹,
- 7) dne 21.09.2022 ve 23:03 hodin v obci Průhonice, v ulici Uhříněveská, v úseku od křižovatky s ulicí Tulipánová po budovu čp. 448, bylo prostřednictvím

automatizovaného technického prostředku naměřena nezjištěnému řidiči motorového vozidla registrační značky 2SK 1561 rychlost 49 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), a to v místě kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 40 km.h⁻¹, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 9 km.h⁻¹, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.,

- 8) dne 14.10.2022 ve 14:41 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,058 až 1,850 km ve směru jízdy k dálnici D5, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 6AY 0560 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 170 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 40 km.h⁻¹,
- 9) dne 26.12.2022 ve 13:03 hodin mimo obec na dálnici D0, v úseku 1,650 až 0.495 km ve směru jízdy k dálnici D1, kdy se nezjištěný řidič motorového vozidla registrační značky 7P0 0352 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že mu byla automatizovaným technickým prostředkem změřena rychlost 141 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 11 km.h⁻¹,
- 10) dne 09.12.2022 v 16:25 hodin v obci Průhonice, v ulici Újezdská, v úseku od křižovatky s ulicí Jitrocelová po křižovatku s ulicí Polní, bylo prostřednictvím automatizovaného technického prostředku naměřena nezjištěnému řidiči motorového vozidla registrační značky 3SV 4632 rychlost 74 km.h⁻¹ (po odečtení možné odchylky), a to v místě kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 40 km.h⁻¹, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 34 km.h⁻¹, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Za výše uvedená jednání uložil správní orgán I. stupně odvolateli v souladu s § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve spojení s § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona správní trest pokuty ve výši 5.000 Kč. Dále uložil odvolateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo doručeno odvolateli prostřednictvím datové schránky ID: q2dhbi9, a to dne 03.11.2023. Dne 12.11.2023 obdržel správní orgán I. stupně presidiální plnou moc, kdy odvolatel, jednající [REDACTED], zmocnil pana [REDACTED] (dále jen zmocněnec), na dobu neurčitou ve věci přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Odvolatel podal dne 19.11.2023 proti rozhodnutí blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně vyzval dne 25.11.2023

zmocněnce a dne 01.12.2023 odvolatele k doplnění podaného odvolání, kdy právě odvolatel své podání doplnil. V doplněném podání odvolatel poukázal na to, že rychlost byla na předemětných vozidlech změřena nezákonně, kdy uvedl, v čem takovou nezákonnost spatřuje. Dle odvolatele nebyla splněná zákonná podmínka dle § 62 odst. 2 zákona o policii. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně konstatuje, že ve spise jsou podklady dokladující zveřejnění informace, kdy dle odvolatele takový důkaz založen nebyl, kdy jeden podklad byl založen do spisu v roce 2023 a dokladuje uveřejnění od roku 2023, avšak k přestupkům došlo v roce 2022, a dále z druhé písemnosti není seznatelné datum zveřejnění. Dále zmocněnec namítl, že je proti němu vedeno více správních řízení, kdy správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s § 88 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a tím byla porušena zásada absorpce. Závěrem odvolatel navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že odvolatel porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedených přestupků se tak svým jednáním dopustil.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Odvolatel nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v § 125f odst. 1 stanoví, že se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Provozovatel vozidla je pak definován v § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., kde je stanoveno, že tímto je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona

č. 168/1999 Sb., o pojištění o odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona č. 56/2001 Sb.), nebo obdobné evidenci jiného státu. V zákoně č. 56/2001 Sb., konkrétně v § 2 odst. 15, je shodně konstatováno, že provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.

Z výše uvedeného vyplývá, že subjektem, na kterého doléhá skutková podstata přestupku provozovatele vozidla podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., tím, že v rozporu s § 10 zákona č. 361/2000 Sb., nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, je provozovatel vozidla. V posuzovaných případech došlo k přestupkům podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3, 4 zákona č. 361/2000 Sb.

Správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupků osoby řidiče ve smyslu § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., jestliže vyzval odvolatele k uhrazení určené částky či k určení totožnosti řidiče v rámci každého protiprávního jednání, přičemž odvolatel ve všech šetřených případech zůstal pasivní.

Jelikož se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo identifikovat osobu řidiče zejména z důvodu pasivity odvolatele, učinil tak nezbytné kroky ke zjištění pachatele v době inkriminovaných přestupků v souladu s § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., kdy na základě těchto skutečností věc přestupků nezjištěného řidiče odložil podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., neboť nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě a následně zahájil řízení z hlediska objektivní odpovědnosti s provozovatelem vozidla (odvolatelem), neboť nebylo o něm v inkriminovaných dobách pochyb, a v rozporu s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb.

Odvolacímu správnímu orgánu i správnímu orgánu I. stupně je známo, že s odvolatelem se vedou i další řízení o stejném přestupku (provozovatele vozidla), avšak nelze veškeré jeho přestupky sloučit do společného řízení. Správní orgán I. stupně je ze zákona povinnen nejdříve vyzvat provozovatele vozidla k uhrazení určené částky popř. sdělení údajů o řidiči v době protiprávního jednání, kdy lhůta k těmto opatřením činí 30 dnů. Správní orgán I. stupně má lhůtu 60 dnů na zjištění skutečností odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě od doby, kdy se o protiprávním jednání dozvěděl.

Odvolací správní orgán při posuzování absorpční zásady ze spisové dokumentace zjistil, že správní orgán I. stupně zahájil řízení proti přestupkům provozovatele vozidla uvedených pod bodem 1-6, přiče,ž odvolatel proti příkazu podal v zákonné lhůtě odpor. Správní orgán I. stupně následně pokračoval v řízení a rozšířil předmět řízení o přestupky provozovatele uvedené pod bodem 7-10. O této skutečnosti byl odvolatel vyrozuměn. Správní orgán I. stupně však dne 24.03.2023 upozornil odvolatele na nezaplacenou pokutu uloženou příkazem č.j.: MUCE 254329/2022 OP, přičemž tento příkaz je zrušeným příkazen nyní v projednávané věci na základě podaného odporu. Odvolací správní orgán situaci prošetřil, kdy bylo zjištěno, že upozornění na nezaplacenou pokutu bylo zasláno nesprávně z důvodu administrativní chyby, která byla v rámci správního řízení před správním orgánem I. stupně vyřešena a nedošlo následně k vymáhání pokuty. Z uvedeného plyne, že o přestupcích uvedených pod bodem 1-6 nebylo pravomocně rozhodnuto.

K námitce neužití absorpční zásady odvolací správní orgán uvádí, že samotné porušení nevedení společného řízení nelze považovat za vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť vedení společného řízení je pouhou procesní cestou k uplatnění zásady absorpce pro účely uložení trestu za sbíhající se přestupky, přičemž prvním rozhodnutím o jednom z více sbíhajících se přestupků nemůže být tato zásada porušena, porušena by byla tehdy kdyby správní orgán I. stupně nepřihlédl k sankcím uloženým dříve za sbíhající se přestupky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.12.2019 č.j.: 9 As 164/2018-36, dostupné na www.nssoud.cz). Dle § 140 odst. 1 správního řádu správní orgán I. stupně *může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.* Z uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně není striktně povinen vést společné řízení.

V nyní posuzovaném případě správní orgán I. stupně vedl společné řízení, přičemž rozšířil předmět o další přestupky provozovatele vozidla, která nebyla součástí vydaného příkazu. Z uvedeného je již patrné, že správní orgán I. stupně nyní zasodu absorpce uplatnil, neboť odvolateli jsou uloženy jedny náklady řízení.

Odvolací správní orgán uvádí, že vzhledem k počtu přestupků odvolatele, kdy předmětem řízení je 3krát přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. nezjištěného řidiče, je uložený správní trest pokuty v této věci adekvátní. Odvolací správní orgán neshledal důvody vedoucí ke změně výše uloženého správního trestu na základě shora uvedených skutečností.

K námitce neuveřejnění informace o probíhajícím měření a nesplnění podmínek ke zřízení automatizovaných technických prostředků odvolací správní orgán uvádí, že z předložení spisové dokumentace vyplývá, že na internetových stránkách Policie ČR je zveřejněno, že na dálnici D0 a D5 probíhá měření, kdy je uvedeno v jakém úseku a jak je takový úsek pojmenován. Dále je zřejmé, že toto měření bylo zveřejněno i na jiných stránkách (<https://zdopravy.cz>), a to dne 16.10.2020, tedy před spácháním samotných přestupků provozovatele vozidla. Dále ze spisu vyplývá, že i probíhající měření v obci Průhonice bylo zveřejněno na stránkách Obecní policie, a to dne 01.07.2021.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán tak uzavírá, že veškeré odvolací námitky odvolatele považuje za liché. Odvolací správní orgán po přezkoumání spisové dokumentace zjistil, že rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podepisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	28.02.2024 13:03:28
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka odd. přestupků a správních agend

Rozdělovník:

- odvolatel
- zmocněnec odvolatele
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán

Praha: 14.02.2024
Číslo jednací: 024437/2024/KUSK
Spisová značka: SZ_156855/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Nikol Nováková, DiS., l. 307
Značka: OSŽPS/NOV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal obviněný

[redacted] v zastoupení na základě plné moci ze dne 22.08.2023

proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odbor technický a dopravní, č.j.: S-MUHO/5156/2023TAD ze dne 18.10.2023 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.), a **rozhodl takto:**

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného

[redacted] **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Hořovice, Odbor technický a dopravní, č.j.: S-MUHO/5156/2023TAD ze dne 18.10.2023 se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Hořovice, Odbor technický a dopravní (dále jen správní orgán I. stupně), č.j.: S-MUHO/5156/2023TAD ze dne 18.10.2023 (dále jen rozhodnutí) uznal obviněného **[redacted]** (dále jen obviněný), vinného „ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, tím, že dne 16. července 2023 v 08:25 hod na pozemní komunikaci v obci Točnick, Pod hrází u domu č.p. 11, řídil vozidlo zn. Š Octavia, reg. značky: **[redacted]** po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jejich vlivem, což bylo zjištěno provedeným odborným měřením na alkohol pomocí el. přístroje Dräger, které vykázalo hodnotu 0,32 promile alkoholu v dechu a při druhém

odborném měření 0,29 promile alkoholu v dechu. Po odečtení možné tolerance koncentrace alkoholu v dechu ve výši 0,24 promile, tak, jak vyplývá z vydaného dokumentu Českého metrologického institutu Praha, vedeného pod č.j. 144-MP-C008-08, mu tedy byla jako hodnota alkoholu v dechu prokázáno 0,08 promile alkoholu v dechu.

Uvedený přestupek byl obviněným spáchán přinejmenším ve formě nedbalosti nevědomé.

Svým jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů.“

Za spáchání uvedeného přestupku uložil správní orgán I. stupně v souladu s § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 2.500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Dále správní orgán I. stupně uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení bylo řádně doručeno prostřednictvím datové schránky, [REDACTED] (dále jen zmocněnec), a to dne 30.10.2023. Zmocněnec podal v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo po výzvě správního orgánu I. stupně doplněno. V doplněném odvolání, které je unifikované, shodné s jinými zmocněncem podávanými odvoláními, napadl, bez uvedení konkrétních vad, nedostatečnost výrokové části napadeného rozhodnutí, také vyjadřuje pochybnosti ve vztahu ztotožnění obviněného jako přestupce a v souvislosti s tím, poukazuje na důkazní materiály, které vykazují takové pochybnosti, že by se měl správní orgán I. stupně držet zásady In dubio pro reo. Dále je zmocněnec toho názoru, že měl být měřicí přístroj Dräger užít v rozporu s návodem k obsluze. Zmocněnec zpochybňuje materiální stránku přestupku, neboť nebyla prokázána a argumentována. Na podporu svého tvrzení se obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009 č.j.: 5 As 104/2008-45. Zmocněnec dále namítá, že správní orgán měl vzít v potaz okolnosti spáchaného přestupku, a to v kontextu, že nevznikl žádný následek přestupkového jednání, spočívající v tom, že nedošlo k dopravní nehodě a nebyl bezprostředně ohrožen žádný účastník silničního provozu, a taktéž obviněný namítl, že správní orgán neprokázal, v čem mělo porušení či ohrožení bezpečnosti spočívat a odkazuje se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.04.2020, č. j.: 7 As 137/2011-52, nýbrž dle jeho názoru došlo k naplnění zvláštních okolností případu, konkrétně že svým jednáním jakkoli neohrožoval účastníky silničního provozu. V závěru podání zmocněnec uvádí, že napadení rozhodnutí je nepřezkoumatelné

a navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a zároveň s odkazem na § 34 odst. 2 správního řádu, žádá o doručení rozhodnutí též obviněnému.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), věcně příslušný orgán podle § 89 odst. 1 správního řádu, přezkoumal předloženou spisovou dokumentaci č.j.: S-MUHO/5156/2023TAD v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícímu závěru.

Z předložené spisové dokumentace je seznatelné, že na základě postoupeného oznámení o přestupku Policií České republiky, Oddělení hlídkové služby Králův Dvůr, č.j.: KRPS-183707-3/PŘ-2023-010264, zahájil dne 22.08.2023 správní orgán I. stupně řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. doručením příkazu. Obviněný podal v zákonné lhůtě proti příkazu prostřednictvím zmocněnce odpor. Správní orgán I. stupně dne 18.09.2023 předvolal zmocněnce k ústnímu jednání stanoveného na den 09.10.2023. Zmocněnec písemně sdělil správnímu orgánu I. stupně, že svého práva zúčastnit se ústního jednání nevyužije a navrhl provést výslech svědků (zasahujících policistů) z důvodu objasnění průběhu dechových zkoušek. Správní orgán I. stupně ve stanoveném termínu projednal věc v nepřítomnosti zmocněnce i obviněného. Následně správní orgán I. stupně vyhotovil napadené rozhodnutí.

V první řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil. Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v § 125c odst. 1 písm. b) za přestupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době

po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu. Zákonodárce zde tedy jako přešupek označil protiprávní jednání spočívající v řízení pod vlivem alkoholu. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009 (dostupný na www.nssoud.cz), soud, k materiálnímu znaku přešupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb. V daném případě byl formální a materiální znak přešupku naplněn. Materiální znak předmětného přešupku pak spočívá v tom, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. stanoví, že řídit vozidlo nesmí řidič bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem. V případě, že obviněný řídil v době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje je zjevné, že obviněný svým jednáním porušil a ohrozil výše uvedený zájem společnosti a naplnil tak skutkovou podstatu přešupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění, tak, jak ji určil správní orgán I. stupně, tedy zavinění z nedbalosti nevědomé.

K námitce týkající se výroku rozhodnutí, když tato nebyla žádným způsobem konkretizována, a odvolací správní orgán uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje veškeré zákonem explicitně stanovené obsahové a formální náležitosti (stanovené § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a § 68 odst. 2 správního řádu). Výrok rozhodnutí je pak ve svém důsledku zcela určitý a konkrétní, respektive nepochybně přezkoumatelný. Zmocněnec ve svém podání, kterým meritorní rozhodnutí napadl, nevedl ve vztahu k této námitce žádné konkrétní informace, v čem spatřuje rozpor s platnými právními předpisy. Dále odvolací správní orgán konstatuje, že neshledal v důkazech a podkladech takové rozpory, které by zpochybňovaly skutkové zjištění vymezené ve výroku napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán je nucen opakovaně konstatovat, že správní orgán I. stupně výrok o vině dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, respektive při vyhotovení rozhodnutí naplnil zcela dikci § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Ke zjištění skutkového stavu věci odvolací správní orgán uvádí, že skutečnost, že obviněný měl v době kontroly pozitivní dechové zkoušky (nenulové hodnoty i po odečtu možné odchylky), kdy tuto skutečnost právě dokládá výtisk dechových zkoušek přístrojem Dräger

výr. č. ARLL-0802, který měl v době měření platný ověřovací list č. 1014-OL-30066-23 ze dne 10.02.2023 a kalibrační protokol č. P/2023/0478/5 ze dne 08.02.2023. Mezi jednotlivými dechovými zkouškami uběhlo alespoň 5 minut, čímž byl zachován rozestup mezi zkouškami, tak jak doporučuje metodika měření alkoholu v dechu, pracovní postup č. 114-MP-C008-08 v bodě 6. V daném případě byl dechový analyzátor použit v souladu s uváděnou metodikou a byla bezpečně prokázána (po odečtu toleranční hodnoty měřidla) hodnota alkoholu v krvi obviněného (dle zkoušky 0,32 ‰ alkoholu v dechu), nejméně 0,08 ‰ a tudíž lze učinit závěr, že obviněný řídil motorové v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje. Dále nutno dodat, že mezi jednotlivými dechovými zkouškami nebyl rozdíl větší než 10 %, kdy dle shora uvedení metodiky postačí dvě dechové zkoušky, mezi kterými není rozdíl vyšší než 10 %, jsou považovány za spolehlivé. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 3 a § 50 odst. 2, 3 správního řádu, neboť obviněný nikterak neoznačil důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu), kdy právě správní orgán I. stupně vycházel ze zjištěného skutkového stavu. K námitce požití nápoje před dechovými zkouškami, se již vypořádal správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž odvolací správní orgán dodává, že za situace, jak tvrdí zmocněnec, by rozdíl jednotlivých zkoušek zcela jistě překročil rozdíl větší než 10 %.

Odvolací správní orgán neshledal pochybnosti v osobě pachatele, neboť obviněný byl na místě silniční kontroly ztotožněn na základě občanského (č. 203972612) a řidičského (č. EM 493243) průkazu, které předložil, a tudíž lze učinit závěr, že k záměně osoby přestupce nedošlo. Dále obviněný výtisk dechových zkoušek stvrdil svým podpisem, kdy podepsal i předložené oznámení o přestupku sepsaného na místě. Nutno konstatovat, že i v případě této námítky zmocněnec neuvedl žádné konkrétní informace, které by totožnost obviněného, jako řidiče a přestupce zpochybňovaly. Naopak z předložené spisové dokumentace, respektive z důkazů v této obsažených, je nepochybně seznatelné, že přestupcem je právě obviněný, který v inkriminovaný čas řídil předmětné vozidlo a svým jednáním naplnil skutkovou podstatu vymezenou ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán závěrem konstatuje, že jednání obviněného bylo zadokumentováno oznámením o přestupku ze dne 16.07.2023, v němž je uvedeno, kdy a kde PČR jej kontrolovala jako řidiče, a který se podrobil při silniční kontrole dechovým zkouškách s pozitivním výsledkem.

Odvolací správní orgán dále k prokázání protiprávního jednání obviněného uvádí, že ze spisové dokumentace je seznatelné, že obviněný na místě silniční kontroly byl vyhotoven tiskopis oznámení o přestupku, kde je uvedeno, že obviněný byl vyzván

k podrobení se dechové zkoušce, a to s pozitivním výsledkem. V oznámení o přestupku je na základě sdělení obviněného uvedeno: „Řidič(ka) uvedl(a), že požil(a) 1x 10° PIVO GAMBRINUS, 2x FRISKO, a to v době od 15.07.2023 08:00 do 15.07.2023 20:00 a výše uvedené vozidlo začal(a) řídit v době od 16.07.2023 08:15 do 16.07.2023 08:25“, kdy je zde mimo jiné uvedeno: „Poučení řidiče: ... 2. Řidič má podle §67/4 z.č. 273/2008 Sb. právo žádat odběr krve.“ Dále je zde uveden text: „Po přečtení oznámení a zkontrolování údajů jej dne 16.07.23 v 09:00 hod. podepisuji“, vedle toho je připojen obviněného podpis. Obviněný podepsal i výtisk výsledku dechových zkoušek, jak již bylo konstatováno.

Na základě všech shora uvedených skutečností lze učinit závěr, že dechové zkoušky byly provedeny v souladu s metodikou, pracovním postupem č. 114-MP-C008-08. odvolací správní orgán má námitku nedodržení doporučených časů k provádění dechových zkoušek za lichou. Zmocněnec tuto námitku uvedl pouze v obecné formě bez uvedení konkrétních skutečností, přičemž nutno poukázat, že ani obviněný v rámci silniční kontroly nic nenamítl, nevyjádřil se a oznámení jako správné podepsal, a to včetně výtisku o výsledku dechových zkoušek.

Odvolací správní orgán posoudil jednotlivá znění zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 31.12.2023 a ve znění od 01.01.2024, ve vztahu k otázce příznivější úpravy odpovědnosti za přestupek pro pachatele (obviněného). Na základě tohoto posouzení, s ohledem na čl. 40 odst. 6 usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, a dále § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., shledal, že nová právní úprava (v účinnosti od 01.01.2024) není pro pachatele přestupku (obviněného) příznivější, jelikož neobsahuje příznivější úpravu spodní a horní hranice sazby pokuty, a proto je nutné vycházet z právní úpravy účinné v době spáchání přestupku.

Odvolací správní orgán ve vztahu k námitkám zmocněnce v neposlední řadě uvádí, že ten uvádí námitky pouze obecně, že shromážděnými důkazy nebylo spolehlivě protiprávní jednání prokázáno. Neuvedl tak, jaké rozpory shromážděné důkazy a podklady vykazují, neuvedl ani vady, které by důkazy a podklady případně vykazovaly a zpochybňovaly by tak závěr správního orgánu I. stupně učiněný ve výroku napadeného rozhodnutí. Zmocněnec neuvedl žádné konkrétní informace, kterými by byl odvolací správní orgán nucen se ve vztahu k důkazům a podkladům vypořádat. Proto bylo odvolacím správním orgánem rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Závěrem odvolací správní orgán uvádí, že zmocněnec v podaném odvolání žádal o doručení rozhodnutí dle § 34 odst. 2 správního řádu i obviněnému. V daném případě je nutné poukázat, že z dikce § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů,

vyplývá, že zmocněnec jedná v zájmu obviněného, kdy lze vycházet z toho, že by mu měl výsledek řízení sdělit sám, jelikož pro správní orgány je zasílání rozhodnutí též obviněnému proti zásadě hospodárnosti, proto je doručováno pouze zmocněnci.

Poučení

Dle § 91 odst. 1 správního řádu se dále proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze odvolat.

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Bc. Nikol Nováková, DiS.
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22948384
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	14.02.2024 15:03:54
Důvod:	
Místo:	

Bc. Nikol Nováková DiS., v.r.
odborná referentka oddělení přestupků a správních
agend

Rozdělovník:

- zmocněnec obviněného
- správní orgán I. stupně (po nabytí právní moci)
- odvolací správní orgán